

ПРОТОКОЛ

№ 3767

гр. София, 16.07.2025 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 2 СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети юли през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Стоян Михов

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АТ. СТОЯНОВА

и прокурора Ахмед Хюсм. Кокоев и Георги Д. Иванов

Сложи за разглеждане докладваното от Стоян Михов Частно наказателно дело № 20251100204564 по описа за 2025 година.

На именното повикване в 18:00 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ БЛАГОМИР Р. КОЦЕВ редовно уведомен, се явява лично.

ОБВИНЯЕМИЯТ НИКОЛАЙ С. СТЕФАНОВ редовно уведомен, се явява лично.

ОБВИНЯЕМИЯТ ЙОРДАН Ю. КАТЕЛИЕВ редовно уведомен, се явява лично.

ОБВИНЯЕМИЯТ ИВАЙЛО М. МАРИНОВ редовно уведомен, се явява лично.

Обвиняемите са доведени от органите на ОД „Охрана“ от Следствения арест.

В залата се явяват упълномощените защитници на обвиняемите, както следва:

За обв. Благомир Коцев се явяват адв. Милен Ралчев, редовно уведомен, адв. Николай Владимиров, редовно уведомен и адв. Ина Лулчева, редовно уведомена.

За обв. Николай Стефанов не се явява адв. Тодор Касабов, редовно уведомен.

В залата се явява адв. Диляна Агова.

За обв. Йордан Кателиев се явява адв. Николай Вълчев, редовно уведомен.

За обв. Ивайло Маринов се явява адв. Иван Томов, редовно уведомен.

СГП с представители – прокурор Ахмед Кокоев и прокурор Иванов

ЗАЩИТАТА /поотделно/: Запознахме се с материалите по делото и сме готови да представляваме подзащитните ни.

ОБВИНЯЕМИТЕ /поотделно/: Съгласни сме явяващите се защитници да ни представляват по делото.

ПРОКУРОР КОКОЕВ и ПРОКУРОР ИВАНОВ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

АДВ. ЛУЛЧЕВА: Моля да не се дава ход на делото, а на основание чл. 42, ал. 2 НПК да прекратите съдебното производство и да изпратите делото на компетентния съд, а именно ОС-Варна. Обвинението срещу нашите подзащитни е за извършени престъпления по чл. 321 НК и чл. 304б НК, които съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 2 НПК са подсъдни на окръжния съд, а съгласно разпоредбата на чл. 36 НПК подсъдността по местоизвършване е в района по местоизвършване на престъплението. Няма никакви основания делото да се разглежда в СГС, поради което съдебното производство следва да бъде прекратено и изпратено на компетентния съд.

ЗАЩИТАТА /поотделно/ – Присъединяваме се към колегата адв. Лулчева.

ОБВИНЯЕМИТЕ /поотделно/ - Присъединяваме се към казаното от нашите защитници.

ПРОКУРОР КОКОЕВ – Представям и моля да приемете 4 бр. постановления за прецизно привличане на обвиняемите лица и заедно с разпитите на обвиняемите, които са съставени днес и обосновават компетентността на СГС, а именно става дума за ОПГ, в която участва лице с имунитет и съгласно чл. 35, ал. 4 НПК това обуславя изключителната компетентност на СГС.

С оглед горното, то не са налице основания за прекратяване на производството и изпращането му в ОС-Варна.

Съдът ДОКЛАДВА представените към настоящия момент писмени материали от страна на държавното обвинение, обективирани в Том № 13, както следва:

Постановление за привличане на обв. Йордан Кателиев, ведно с разпит на обвиняем;

Постановление за привличане на обв. Ивайло Маринов, ведно с разпит на обвиняем;

Постановление за привличане на обв. Благомир Коцев, ведно с разпит на обвиняем;

Постановление за привличане на обв. Николай Стефанов, ведно с разпит на обвиняем;

Пълномощно от адв. Диляна Агова.

ЗАЩИТАТА /поотделно/: Да се приемат представените материали, като писмени доказателства по делото.

Съдът, съобразявайки становищата на страните, констатира, че са налице основанията за приемане и приобщаване към доказателствената съвкупност на представените документи от страна на държавното обвинение, съдържащи се в Том № 13, докладвани в днешното съдебно заседание от председателя на съдебния състав, като същите касаят прецизирани постановления за привличане на обвиняемите лица и имат отношение при разглеждане предмета на делото.

Воден от гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към материалите по делото представените писмени доказателства от страна на държавното обвинение, обективирани и съдържащи се в Том № 13 по ДП.

Съдът, съобразявайки становището на защитниците, констатира, че по същество се релевират възражения за липсата на подсъдност на СГС във връзка с произнасяне в производството по реда на чл. 64, ал. 1 НПК.

Действително, съобразно повдигнатите обвинения, се твърди деянията да са извършени на територията на гр. Варна, но според настоящия съдебен състав при тълкуването на разпоредбата на чл. 35, ал. 4 НПК, във вр. с чл. 35, ал. 1 и ал. 2 НПК е налице специална подсъдност на

СГС. Този извод съдът формира не на база представените в днешното съдебно заседание постановления за привличане на обвиняеми лица, а въз основа на обстоятелството, че досъдебното производство е било образувано с първо действие по разследване и се води за твърдяно престъпление по смисъла на чл. 304б, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2 НК, във връзка с твърдяно деяние, извършено от неустановено лице с имунитет – народен представител. Именно това образуване на ДП рамкира предмета на разследването и обстоятелството, че същото, с оглед този предмет на разследване, се явява подследствено на СГП, съответно определя специалната компетентност и на СГС. Нормата на чл. 35, ал. 4 НПК посочва, че на СГС, като първа инстанция, са подсъдни дела за престъпления от общ характер, за които се твърди, че са извършени от посочените категории лица, включително и от лица с имунитет, а не се предопределя от квалификацията, за което едно лице е привлечено като обвиняемо такова. В този смисъл и според настоящия съдебен състав е налице специалната подсъдност на СГС и делото е подсъдно на настоящия такъв.

Воден от гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА, че е налице специална компетентност на СГС, като оставя без уважение искането на защитата за прекратяване на съдебното производство и изпращането на делото по подсъдност на ОС-Варна.

АДВ. ЛУЛЧЕВА: Моля да отмените определението си, тъй като водене на дело срещу неизвестен извършител, чието качество не може да бъде установено, дава възможност за заобикаляне на Закона с избор по желание на органите на обвинението на подсъдността както родовата, така и местната.

Законът не допуска да се счита, че се води разследване срещу определено лице, още повече притежаващо определено качество, без да е известно кое е това лице, тъй като ние не знаем дали това лице действително е депутат и дали има имунитет. Освен това, наказателният закон не допуска повдигане на обвинение или твърдение, че специфичното качество се извежда от общата декларация без никаква индивидуализация. Това становище, между впрочем, е прието и от съдия от СГС още през м.01.2025 г., като съдът е посочил, че не може да се приеме, че е налице фигурата на неизвестния извършител, който не е установен и може да има

повдигнато обвинение, тъй като предстои издирването му, тъй като 240-те народни представители са ясно установени, с установена самоличност и не е проблем предприемане на действия по съответния начин.

На следващо място, според решение на КС № 12 от 2020 г. се посочва, че срещу народен представител не може нито официално, нито мълчаливо да се насочва, по какъвто и да е начин твърдение, че има извършено престъпление без да е получено съответното разрешение от Народното събрание. Вписването на някакъв неустановен депутат само, за да се обоснове подсъдност на СГС, но не толкова на СГС, колкото всъщност подсъдността на СГП, защото И.че би се установило, че всички действия по разследването до момента са от некомпетентен орган е просто флагрантно заобикаляне на закона. От къде знаете Вие, че има депутат? Единствено на базата, защото прокуратурата твърди това?! Това е драстично нарушаване и на правото на защита, защото ние не знаем кое е това лице, не знаем дали има имунитет, но Вие накърнявате правото на защита на законен състав на съда, защото законен състав на съда е само компетентният съд, а именно родовият и местният.

Така, че твърдението, че зависи от прокуратурата, която още повече, че делото го е образувала с първо действие по разследването, и която не е намерила от периода от 19.11. до 20.11. до сега основание да повдигне обвинение и да иска разрешение, за да се възбуди наказателно производство срещу народен представител и днес в 14.00 ч. решава да повдигне такова обвинение, то ние считаме, че е при заобикаляне на Закона. А срещу кого е образувано едно дело, след като Законът казва, че то не се образува срещу лице, а се образува за деяние, не може да бъде основание, което също да обоснове местната подсъдност.

Моля да обсъдите тези съображения, защото ние не искаме при изключителното напрежение, което е създадено при този казус, при очевидно двойния аршин, който проявява прокуратурата по множество такива дела да се създава още веднъж основание да се счита, че прокуратурата си избира прокурор, който да разследва, избира си съда, който да гледа делото, без да има ясни основания.

Еднозначна е практика и на ВКС. От обстоятелствената част се извежда кой е компетентният орган. Има решения, между впрочем множество, и за местната компетентност, а има и решения за прокуратурата, които казват, че прокурорът не може от една прокуратура да повдигне обвинение в друга прокуратура, че не може да протестира присъда в друга прокуратура и че правилата за местната подсъдност нямат значение и не накърняват правото на защита само, когато лицето, подсъдимият или обвиняемият не е направил съответното възражение. Ние правим това възражение.

ЗАЩИТАТА /поотделно/: Присъединяваме към становището на колежата адв. Лулчева.

ПРОКУРОР КОКОЕВ: Считам, че искането е неоснователно. Дали и кога да бъде повдигнато обвинение на определено лице е изключителна компетентност на прокуратурата, така че посочването на неустановено лице с имунитет в постановленията за привличане и в постановлението за образуване на ДП, по никакъв начин не накърнява правата на защитниците и на обвиняемите. Обратното би довело до събиране на доказателства от некомпетентен орган, което би било предпоставка за анулиране на събраните доказателства.

АДВ. ЛУЛЧЕВА: Ще цитирам решението на КС, което споменах по-горе и то казва, че имунитетът и наказателната му отговорност не е пречка да се извършват действия, но не може да се извършва нищо, никакво действие по насочване на обвинението изрично или мълчаливо към лице, ползващо се с имунитет. Затова, когато има лице, ползващо се с имунитет, наказателното производство се спира, предприемат се съответните действия или се отделя, и тогава.

По отношение правото на защита, то ние абсолютно не сме в състояние да преценим как да осъществим правото на защита по обоснованото подозрение, защото не знаем с кого сме в една група.

Съдът, съобразявайки възражението на защитника, както и становището на представителите на останалите обвиняеми лица, както и на държавното обвинение, констатира и приема, че не са налице основания да бъде ревизирано определението, с което приема, че е налице специална подсъдност на СГС по съображенията, които вече бяха изложени.

Същевременно с това по повод релевираните възражения от страна на адв. Лулчева следва да бъде преценено, че повдигнатото обвинение, съобразно последното внесено такова от страна на държавното обвинение не е насочено към конкретното лице, за което се твърди, че е лице с имунитет и не засяга валидността на постановлението за привличане на обвиняемия и останалите лица, като именно в рамките на така повдигнатите обвинения по отношение на присъстващите в съдебното заседание обвиняеми, съдът следва да прецени предпоставките, с които е сезиран. В този смисъл настоящият съдебен състав не счита, че са налице основания да се приеме приложимост на общата подсъдност – родова и местна компетентност, а на специалната подсъдност на СГС.

Съобразно горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Лулчева и останалите защитници за отмяна на определението, с което е отказано прекратяване на съдебното производство и изпращане на делото на ОС-Варна.

Снема самоличността на явилите се в днешното съдебно заседание обвиняеми, съгласно лични карти, както следва:

-

БЛАГОМИР Р. КОЦЕВ - роден на **** г. в гр. Варна, българин, български гражданин, с висше образование, неженен - живущ на семейни начала, неосъждан, трудово ангажиран - кмет на гр. Варна, постоянен адрес: гр. Варна, ул. ****, ЕГН *****.

НИКОЛАЙ С. СТЕФАНОВ - роден на **** г. в гр. Варна, българин, български гражданин, с висше образование, неженен, неосъждан, трудово ангажиран – заместник -председател на Общински съвет гр. Варна, с постоянен адрес: гр. Варна, ул. ****, ЕГН *****.

ЙОРДАН Ю. КАТЕЛИЕВ - роден на **** г. в гр. Варна, българин, български гражданин, със средно специално образование, неженен, неосъждан, трудово ангажиран - общински съветник в Община Варна, с постоянен адрес гр. Варна, ул. ****, ЕГН *****.

ИВАЙЛО М. МАРИНОВ - роден на **** г. в гр. Варна, българин, български гражданин, със средно образование, женен, осъждан, трудово ангажиран – собственик на търговско дружество, с постоянен адрес: гр. Варна, ул. ****, ЕГН *****.

СЪДЪТ разясни правата на обвиняемите лица в настоящото производство.

ОБВИНЯЕМИЯТ КОЦЕВ: Ясни са ми правата. Нямам искания за отводи към състава на съда, прокурора и секретаря.

ОБВИНЯЕМИЯТ СТЕФАНОВ: Ясни са ми правата. Нямам искания за отводи към състава на съда, прокурора и секретаря.

ОБВИНЯЕМИЯТ КАТЕЛИЕВ: Ясни са ми правата. Нямам искания за отводи към състава на съда, прокурора и секретаря.

ОБВИНЯЕМИЯТ МАРИНОВ: Ясни са ми правата. Нямам искания за отводи към състава на съда, прокурора и секретаря.

ПРОКУРОР КОКОЕВ: Представям и моля да приемете звукозапис, който е снет днес от технически помощник. Става дума за звукозапис, който е изтекъл в публичното пространство и за който се твърди, че е запис на обв. Коцев. Посочено е в информацията, която се провежда записът кой го твърди. Нямаме искания за отводи.

ЗАЩИТАТА /поотделно/: Нямаме искания за отводи.

ОБВИНЯЕМИТЕ /поотделно/: Не правим искания за отводи към състава на съда, прокурора и секретаря.

АДВ. РАЛЧЕВ: Представям и моля да приемете доказателства за проведена обществена поръчка в Община Варна, в която е взето конкретно решение от Комисията, съответно то е оспорено пред КЗК, съответно е потвърдено решението на Комисията от ВАС. Ще черпим доводи по същество от доказателствата, тъй като прокуратурата не е счела за необходимо да представи, каквото и да е доказателства за някаква обществена поръчка.

АДВ. ВЛАДИМИРОВ: Прилагам и моля да приемете удостоверение за раждане на двумесечната С. и двегодишният Н., които са децата на г-н Коцев.

АДВ. АГОВА: Представям и моля да приемете удостоверение за раждане на Р.С., на А.С. (деца на Н. С.), както и на К.Б., тъй като той полага грижи за това непълнолетно дете, което е от първия брак на Е.Б., с която Николай живее на семейни начала.

Отделно от това, представям и моля да приемете етапна епикриза на Е.Л.Л., с която Н. С. живее на семейни начала, като прокуратурата е запозната.

АДВ. Вълчев: Нямам доказателствени искания и няма да представям доказателства.

АДВ. Томов: Моля да приемете доказателства касателно здравословното състояние на Ивайло М. Маринов – епикриза от МБАЛ „Еврохоспитал“, както и още една епикриза. Двете епикризи са м.01.2025 г. и м.03.2025 г. касателно окончателно поставени диагнози остър панкреатит, ерозивен гастрит и булбит, придружени с хипертонична болест II-ра степен; удостоверение за сключен граждански брак; заверени с „Вярно с оригИ.ла“ медицински амбулаторни прегледи на съпругата му, от които е видно, че същата към настоящия момент е със счупена ръка и е в

болнични, както и актуално състояние на търговско дружество „Корект Груп Кетъринг“ ООД, от което е видно участието и съдружието на доверителя ми, като съдружник в дружеството.

СЪДЪТ предоставя възможност на прокуратурата да се запознае с представените писмени доказателства и предоставя възможност на защитата да се запознае с представеното от прокуратурата доказателство.

АДВ. ЛУЛЧЕВА: Няма да излагам подробно становище, защото не искам да обиждам нито съда, нито процеса. Ние всички тук сме се събрали хора, които уважават Закона и се опитваме да дадем защитата според него.

Прокуратурата за поред път в това дело прави неща, които не могат да ни хрумнат в нормална ситуация. Първо, има някакъв неизвестен депутат, който участва, а сега ни представя някакъв запис от „Афера“ със разпечатки на текстове. Естествено, че това не е годно доказателство, естествено, че не е събрано по никакъв ред, естествено, че не може да се ползва... Какво повече да Ви кажа?

АДВ. РАЛЧЕВ: Няма никаква процесуална стойност представеният запис.

АДВ. ВЛАДИМИРОВ: Аз единствено, в шеговит тон, въз основа на твърденията, че на записа са лицата, сочени от държавното обвинение, мога да направя контрапредположение, че примерно на записа това е разговор между съвсем случайни лица, което безспорно се явява неоснователно.

АДВ. АГОВА: Моля да не се приема така представеният запис, тъй като същият няма никаква доказателствена стойност и се присъединявам към становището на останалите колеги.

АДВ. ВЪЛЧЕВ: Аз също се присъединявам към становището на колегите. Това доказателство нито е изготвено по съответния ред и няма как да служи като доказателствено средство в настоящото дело, поради което моля да не го приемате като доказателство.

АДВ. ТОМОВ.: Аз съм със същото становище. Законодателят е посочил изрично в НПК реда и начИ. за събиране на доказателства. Недопустимо е държавно обвинение да си позволява в такова производство, в което има широк обществен отзвук да се представят по този начин писмени документи, които не представляват доказателствени средства и доказателства, с цел да се спекулира с общественото мнение.

Представянето на такъв вид доказателства, според нас, води единствено до тенденция и така целенасочено за манипулиране на общественото мнение.

ОБВИНЯЕМИТЕ /поотделно/ – Присъединяваме се към казаното от нашите защитници.

ПРОКУРОР КОКОЕВ и ПРОКУРОР ИВАНОВ /поотделно/: Да се приемат представените писмени доказателства от страна на защитниците.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните, на първо място по повод представеното в днешното съдебно заседание техническо средство и разпечатка от интернет сайтове, намира, че същите не следва да бъдат приобщавани към доказателствената съвкупност, тъй като не са годни доказателствени средства в рамките на наказателния процес – не са приобщени съобразно предвидения в НПК ред и не могат да бъдат източник на доказателствени данни, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на държавното обвинение за приемане и приобщаване към доказателствените материали по делото на технически носител „CD“, докладна записка и разпечатки от интернет базиран сайт.

ПРИЛАГА същите към делото.

По отношение на представените от страна на защитата писмени доказателства, СЪДЪТ, констатира, че същите са допустими и относими към предмета на доказване по делото и следва да бъдат приобщени към доказателствената съвкупност, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените в днешното съдебно заседание писмени доказателства от страна на защитниците.

На основание чл. 276, ал. 1 НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДОКЛАДВА се искането на СГП, с правно основание чл. 64, ал. 1 от НПК.

ДОКЛАДВА се жалба от защитника адв. Ина Лулчева срещу постановление за задържане за срок до 72 часа по отношение на обвиняемото лице Благомир Коцев, с правно основание чл. 5, ал. 4 ЕКЗПЧ.

ПРОКУРОР КОКОЕВ и ПРОКУРОР ИВАНОВ /поотделно/: Поддържаме искането. Няма да сочим нови доказателства.

По отношение на жалбата на адв. Лулчева против постановлението за 72-часово задържане, то оспорваме същото.

АДВ. ЛУЛЧЕВА: Запозната съм искането на СГП. Оспорвам го. Считам същото за неоснователно и поддържам жалбата. Няма да соча други доказателства.

АДВ. РАЛЧЕВ: Оспорвам искането на СГП. Нямам други доказателства искания.

АДВ. ВЛАДИМИРОВ: Оспорвам искането на СГП. Няма да соча други доказателства.

АДВ. АГОВА: Оспорвам искането на СГП. Нямам други доказателствени искания и няма да соча други доказателства.

АДВ. ВЪЛЧЕВ: Оспорвам искането на СГП за определяне на най-тежката МНО „Задържане под стража“ на моя подзащитен.

АДВ. ТОМОВ: Оспорвам искането на СГП, тъй като считам, че същото е неоснователно, незаконосъобразно, неправилно и необосновано.

ОБВИНЯЕМИТЕ /поотделно/: Присъединяваме се към казаното от нашите защитници.

СЪДЪТ, съобразявайки изявленията на страните, както и липсата на други доказателствени искания, на основание чл. 283 от НПК

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА и ПРИЕМА приложените по делото писмени материали, счете делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИКЛЮЧВА ХОДА НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОР ИВАНОВ: Поддържахме внесеното искане по реда на чл. 64, ал. 1 НПК за определяне на МНО „Задържане под стража“ по отношение на обвиняемите лица Коцев, Стефанов, Кателиев и Маринов. Считам, че от събраните до момента доказателства, по ДП са налице изискуемите съгласно чл. 63, ал. 1 НПК предпоставки за определяне на МНО „Задържане под стража“ спрямо същите.

На първо място, считам, че е налице обосновано предположение относно авторството на извършените престъпления по отношение на всяко едно от обвиняемите лица, за които престъпления те са привлечени към наказателна отговорност.

По отношение на обвиняемото лице Коцев, обоснованото предположение относно авторството за престъплението по чл. 321, ал.3, т. 2 във вр. с ал. 2 НК и престъплението по чл. 304б, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 НК, се установява от разпитаните по делото свидетели. На първо място е свидетелят Д., която в проведените разпити сочи, че в средата на м.08.2024 г. се е срещнала с обвиняемия Кателиев, за когото е знаела, че е общински съветник в Общинския съвет в гр. Варна, като същият се е заинтересувал дали Д. ще участва в обществена поръчка, обявена от Общината, а именно приготвяне и доставка на готова храна, ежедневно за нуждите на социални услуги за деца и пълнолетни към община Варна, включително и доставка на готова храна за деца и пълнолетни лица, нуждаещи се от специфичен режим на хранене. Номерът на вътрешния идентификатор на сочената обществена поръчка е № 404 и № 410, като след като получил положителен отговор от Д. заявил, че ако иска да спечели обществената поръчка, то трябва да бъдат отделени 10 % без ДДС от нейната стойност, която сума, съгласно показанията ѝ, е видно, че е била за екипа, включващ обв. Кателиев, обв. Стефанов и обв. Коцев, като Кателиев заявил на свидетеля Д., че без знанието на обв. Коцев, отделяне на сумата от стойността на поръчката за спечелването ѝ няма как да стане.

Впоследствие през м.08.2024 г. Д. се срещнала с обв. Коцев, при което обсъждали участието на Д. в обществената поръчка и съгласно показанията ѝ тя се видяла с К. и втори път, при което той казал, че трябва да плати обсъжданата преди това с обв. Кателиев сума, която вече била 15 % от стойността на обществената поръчка. Д. детайлно описва действията на всяко едно от обвиняемите лица, като от разпита ѝ се установява, че същите извършват деянията си координирани помежду си, с цел извършване на сочените престъпления. Видно от показанията на Д. обв. Коцев е поискал дадения размер, за да повлияе на длъжностно лице от общината при вземане на решение относно сочената обществена поръчка.

Обоснованото предположение относно авторството на сочените деяния се установява и от разпитания свидетел – Д. М. И., който в показанията си сочи, че обв. Коцев му е обяснил, че следва да се промени начИ. на работа, като при провеждане на обществените поръчки от Общината следва занапред да се залага по критерия цена в максимално висок праг, след което от страна на обв. Стефанов ще бъдат провеждани срещи с избраните изпълнители по обществените поръчки, които пък ще разговаря с изпълнителите за връщане на процент от стойността на поръчката в полза на обвиняемите лица и на посочената в разпита политическа партия, с оглед необходимостта от финансирането за провеждане на избори. Д. И. сочи конкретни фирми и лица, с които му е известно, че са били провеждани срещи от обв. Коцев за връщане на процент от стойността на тези поръчки, включително сочи, че обв. Коцев изисква от него да манипулира процедурите по избор на изпълнител на обществените поръчки, като целта му била да бъдат избрани за изпълнители конкретно посочените от обв. Коцев дружества.

Видно от разпитаните свидетели участие в ОПГ има лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6 ЗПК – народен представител (лице с имунитет).

По отношение на обв. Йордан Кателиев обоснованото предположение относно авторството на престъплението както по чл. 321, ал. 3 НК, така и по чл. 304б, ал. 1 НК се установява от разпита на свидетеля Д., която в проведения разпит сочи, че се е срещнала първоначално с обв. Кателиев, който всъщност е инициатор на разговора относно установяване намерението на Д. да подаде документи от името на дружеството си за участие в посочената преди малко обществена поръчка. Според показанията на Д., Кателиев ѝ обяснил, че следва да отдели първоначално 10 % за екипа, в който е и самият той, за да спечели обществената поръчка. От същия разпит се установява, че екипът се състои от обв. Коцев, обв. Стефанов и обв. Кателиев, който обяснил на Д., че това са лицата, за които следва да се отдели тази сума. От разпита на Д. се установяват и действията на обв. Маринов, който участва в групата.

Видно е, че Д. е провела както първоначалната и още две срещи, включително и осъществени разговори по телефона по инициатива на обв. Кателиев, с цел да ѝ бъде разяснено какво следва да извърши, за да спечели обществената поръчка, като при последната среща сумата, която Д. е следвало да отдели, е станала 15 % от нея. Качеството на Кателиев като общински съветник и председател на комисия „Собственост и стопанство към общината“ дава възможност на лицето да повлияе на длъжностно лице от общината при вземане на решение относно сочената обществена поръчка.

По отношение на обв. Николай Стефанов обоснованото предположение относно авторството на престъплението се установява от разпитания по делото свидетел П. Д., за когото сочи, че при първата среща с Кателиев той е посочен като лице от екипа на Стефанов, на който следва да се отделят процентите от стойността на обществената поръчка. Стефанов присъства на проведена среща в сградата на Общината с Д., при която при проведен разговор е разбрал, че действията на другите обвиняеми по делото са съгласувани помежду им.

Считам, че качеството на Стефанов, като общински съветник, дава възможност на лицето да повлияе на длъжностно лице от Общината при вземане на решение относно посочената обществена поръчка. Това се установява и от разпита на свидетеля И. И., който сочи конкретни обстоятелства, при които е била поискана отново парична сума от Стефанов, който се ангажира набавените документи да бъдат придвижени и одобрени, което впоследствие е станало. Сочи се в тези показания, че обв. Стефанов е посочил конкретни суми за допълнителни документи, свързани със строителството, които следва да се дадат, за да бъдат издадени документите. Свидетелят Д. И. сочи, че от обв. Коцев е разбрал, че обв. Стефанов е лицето, което отговаря за събирането и предаването на парите от отделените проценти от спечелените по гореописания начин обществени поръчки.

По отношение на обв. Ивайло Маринов обоснованото предположение се установява и от разпитания свидетел Д., която е посочила, че същият е съсобственик на търговско дружество „Корект Груп“, което е с предмет, сходен на дейността на нейното дружество и същият е в близки отношения с обвиняемите лица, като това се установява от разпита на свидетеля К., който описва действията на Маринов като част от неизвестна за него група, която цели да въздейства и да осъществи натиск спрямо него във връзка с насочването на фИ.нсови средства, отпуснати от Общината по проекти, по които военноморското училище е кандидатствало.

Обв. Маринов е посочен от свидетеля Д. Д. – директор на ОУ „Кирил и Методи“ в гр. Варна, която сочи, че била посетена на работното си място от Маринов, когото до този момент не познавала, но има извършени разпознавания, като сочи, че Маринов ѝ казал, че тя трябва да прекрати отношенията си с досегашното дружество за доставка на храна и да сключи договор с него. Д. сочи, че поведението му било грубо и арогантно, и почувствала натиск от негова страна, с цел да сключи договор с това дружество.

Налице е опасност от извършване на престъпления от обвиняемите лица, доколкото обв. Коцев, обв. Стефанов и обв. Кателиев заемат длъжности, които могат да оказат влияние върху разпитаните свидетели, включително и обв. Маринов от своя страна, който е осъждан за извършено престъпление от общ характер.

ПРОКУРОР КОКОЕВ: Солидирам се с казаното от колегата. Моля да уважите така депозираното искане от страна на СГП.

На първо място обв. Коцев, обв. Стефанов, обв. Кателиев и обв. Маринов към настоящия момент са привлечени към наказателна отговорност за извършени тежки умишлени престъпления, за които се предвижда наказание „лишаване от свобода“.

На второ място, макар разследването да е в своя начален етап, то към момента считам, че са събрани достатъчно категорични доказателства, от които безспорно може да се направи обосновано предположение за авторството на двете престъпления. В тази насока следва да се имат предвид показанията на свидетелите:

Д. И., който е заместник кмет и обяснява технологията по отклоняване на средствата, предложени от обвиняемите;

П. Д., която обяснява за оказан натиск от обвиняемите Кателиев, Стефанов и Коцев;

Д. Д., която обяснява за технологията по оказване на натиск от обв. Маринов;

И. И., който твърди, че му е оказван натиск от обв. Стефанов и обв. Коцев;

К.К. твърди за оказван натиск от обв. Маринов за проекти по ЗОП, а също и протоколи за обиск, протоколи за претърсване и изземване, и приобщените по ДП писмени доказателства.

На трето място съществува реална опасност при определяне на МНО, различна от „Задържане под стража“, обвиняемите да извършат друго

престъпление. Това се извлича от изключително високата степен на обществена опасност на извършителите, доколкото се касае за координирано, корупционно поведение от длъжностно лице – общински кмет в лицето на обв. Коцев, и на общински съветници в лицето на обв. Стефанов и обв. Кателиев, и бизнесмен, изпълняващ множество обществени поръчки чрез своята фирма в Община Варна в лицето на обв. Маринов.

Освен това, видно от показанията на П. Д. и Д. М. е налице съпричастност на лице с имунитет и политическа протекция, което допълнително завишава степента на обществена опасност на дейците.

Свидетелят М. в разпита си заявява следното: „Коцев ми заяви, че следва критерият цена да бъде заложен на максимално висок праг, след което ще бъдат провеждани срещи от Николай Стефанов, на които срещи Стефанов ще иска от изпълнителите какъв процент от стойността на поръчката ще трябва да бъде връщана към партия „Продължаваме Промяната“. Благомир Коцев ми е споделял, че това са указания от политическата партия.“

На следващо място, свидетелката Д. в разпита си заявява следното: „Допълнително поисканите ми 5 % са им били поискани от А.В., който е председател на политическа партия „Продължаваме промяната“ и народен представител. От Йордан Кателиев и Николай Стефанов разбрах, че дадените от мен пари ще бъдат предадени на А.В., който ги е поискал за фИ.нсиране на политическа партия от кмета на Община Варна, като гаранция за подsigуряване на фИ.нсови средства за Община Варна“.

Уважаеми г-н Съдия, самите престъпления се отличават с висока степен на обществена опасност, което следва от факта, че засягат обществените отношения, свързани с правилното и законосъобразно функциониране на местната власт в гр. Варна. От доказателствата по ДП се извежда изявен траен стремеж от страна на обвиняемите да оказват влияние в процедурите по ЗОП, използвайки служебното положение на обв. Коцев, за да бъдат манипулирани процедури по ЗОП, вследствие на което да определят спечелилите и да придобиват нерегламентирани доходи. Фактите, че е налице съгласувано поведение на множество лица, начинът и бруталността, с която участници в обществени поръчка са принуждавани да им плащат процент, високата степен на организираност и конспиративност, периодът от време и проявената престъпна упоритост, насочена към противозаконно реализиране на наследващи имотни облаги, това, че се извършва посегателство по отношение на публичен ресурс, характеризират обвиняемите, като лица със завишена степен на обществена опасност и сочат на действителна и реална, а не на хипотетична опасност от извършване на престъпления. Освен това,

обвиняемите разполагат със сериозни възможности за влияние върху служители в Община Варна и е налице реална опасност за оказат въздействие върху тях, с цел да попречат да бъде установена обективната истина и по този начин да избегнат наказателна отговорност.

При разглеждане на опасността за извършване на престъпление от обв. Маринов следва да се отчете обстоятелството, че същият е осъждан, с влязла в сила присъда на 05.08.2022 г. на РС-Несебър, като му е наложено наказание 3 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от три години, а настоящото деяние са явява извършено в изпитателен срок.

Предвид всичко изложено намирам, че към настоящия момент са налице предпоставките за вземане на МНО „Задържане под стража“ на обвиняемите. Считам, че тази най-тежка по вид МНО се явява единствена адекватна за целите по чл. 57 НПК и пропорционално за нуждите на процеса.

По отношение на жалбата, депозирана от адв. Лулчева срещу постановлението за задържане до 72 часа, то аз не съм запознат със същата и аргументите на адв. Лулчева.

СЪДЪТ предостави на ПРОКУРОР КОКОЕВ жалбата, депозирана от адв. Лулчева за запознаване.

ПРОКУРОР КОКОЕВ: Считам, че жалбата следва да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

АДВ. ЛУЛЧЕВА: На първо място, моля да уважите жалбата срещу постановлението за задържане за 72 часа, тъй като по делото няма никакви данни, че това е било необходимо, за да се осигури явяването на лице пред съда, а това е единственото основание за задържане до 72-часа. Правото на свободно придвижване е гарантирано от Конституцията и то не може да бъде ограничавано произволно с декларативни твърдения, без фактически основания. Нашият подзащитен е кмет на гр. Варна, лице с безспорно професионално положение, не е анонимен и няма никакви данни, които да установяват, че ако беше призован да се яви за съдебното заседание, нямаше да го стори. Прокуратурата, разбира се, превръща това 72-часово задържане в принцип, макар че то е предвиден от законодателя като изключение, както и като изключение е предвидена МНО „Задържане под стража“, като в този смисъл искам да кажа от самото начало, че и ЕК, и ЕСПЧ имат множество решения, в които казват, че при задържането под стража следва да бъде изключение и определят случаите, в които не може да се определи било парична гаранция, било друга МНО, която да служи за нуждите на процеса, а именно явяването на обвиняемия.

Това, което се случва у нас, където се смята, че щом има някакви данни някой да е извършил престъпление, то той задължително трябва да бъде задържан, е в противоречие и с Европейската конвенция, и с българския наказателен закон. За съжаление в последните дни и месеци сме свидетели на възраждане на тази практика, която беше отшумяла до някъде след 2010 г. – първият прилив, след това 2018 г. – 2019 г. втора вълна, 2020 г., но сега се възражда. За нас няма съмнение, че това дело има политически характер и преследва членове на една определена политическа партия. Това се доказва и със споменаването на името най-накрая на депутата, като с пледоарията си, между впрочем, сега Прокуратурата пряко наруши Конституцията, като, макар и неофициално, насочи твърдения за осъществено престъпление от депутат без да има разрешение от Народното събрание за възбуждане на наказателно производство, а тези предварителни действия, преди привличането като обвиняем, също се определят от КС като недопустими.

Ще кажа съображенията на защитата, ние сме готови на всичко, аз съм предупредила нашия клиент, че задържането е нещо, което в момента е модерно и е най-вероятно да им се случи. Изправени сме в ситуация, в която нас ни пуснаха в залата, защото прокурорите разпоредиха да ни пуснат, а не ни пускаха преди това. Делото се гледа от СГС, защото прокурорите казват, че има лице с имунитет, макар, че не го привличат към отговорност. Изобщо всичко се диктува от прокуратурата, така че е много вероятно и това да се случи, което те искат.

Но, говоря първо не, защото съм много умна, но понеже съм запозната изцяло с доводите за опасностите от извършване на престъпление, то те са сору-paste и прокуратурата си ги е написала, и ги казва по всички дела. Аз участвах по делото на заместник-кмета на София и абсолютно същото се говореше и там. Само, че авторът не е съобразил да даде различни варианти на прокурори, защото там се говореше за началния етап на разследването, за високата координираност, продължителност на действията, за посегателство срещу обществения ресурс, сериозните възможности за влияние, които се казват и по двете дела, без да се направи разлика, а тя е следната:

На първо място делото не е в начален етап. Делото е образувано на 19.11., и както Вие казахте – то е образувано точно за това, за което се иска - задържане, така че няма изненади. Това е разследване в рамките на 9 месеца, не знаем защо се пристъпва към привличане чак сега и какво друго смятат да правят.

На второ място – каза се, че било с висока степен на обществена опасност, защото засягало функционирането на община Варна. По делото на заместник-кмета на София казаха, че е с висока обществена опасност,

защото засяга София. Тогава аз ги попитах, ако засяга Варна или някой малък град, по-ниска ли е обществената опасност? Каза се, че била продължителна престъпната дейност, която обаче, и тук вече аз просто не мога да разбера защо не се държи елементарно уважение към нас и към съда, и към фактите. Няма продължителна престъпна дейност. Има група, която според обвинението, е съществувала от м.07.2024 г. и е приключила дейността си м.11.2024 г., и обвинение за подкуп на неустановена дата през 2024 г. Тоест, уважаеми г-н Съдия, престъпната дейност е прекратена много преди да се намеси СГП, поради което не може да се твърди продължителност, координираност и всякакви други неща. Освен това, защо се твърди висока степен на обществена опасност и опасност за извършване на престъпление, след като престъплението според самата прокуратура е приключило – то не продължава, то не е прекратено, защото тя се е намесила. Така пише в обвинението – няма престъпление, от м.11 няма нищо. Какъв конкретен факт сочи прокуратурата, извън чистите декларации, които се твърди. Влияние върху свидетели – кои свидетели, всичко е разпитано. Какво е пречело да бъдат разпитани досега? И може ли да се иска задържане, за да се гарантира на прокуратурата нищо друго да продължи да прави неизвестно какво, което не е могла да свърши досега. И най-важното – мярката за неотклонение не е създадена, за да обслужва разкриването на обективната истина. Тя е създадена единствено и само, за да гарантира явяването на лицата в процеса.

Не се посочи абсолютно нито едно основание, което да установяване опасност от извършване на престъпление. Беше доста несъответно на изискванията на закона да се твърди, че високата степен на обществена опасност се установявала и от това, че имало съпричастно лице с имунитет. Това е една тенденция, която за съжаление се шири и разчита на обществената радост, защото се казва, че който вземе висока длъжност, то той е с по-обществена опасност. Да, ние навън по коридорите можем да си говорим и за народните представители, и за кметовете, и за съдиите, и за прокурорите, и за всички, но когато говорим сериозно в едно производство, то не можем да кажем, че този, който е избран от народа, по предвидения в Закона ред е получил доверието да осъществява най-върховната законодателна власт, е по-обществено опасен и това, че някой е с него го прави него по-обществено опасен. Това е в нарушение на всичките... тук не става дума за закон, тук става дума за елементарните правила на демокрацията и на уважението на правовата държава. Така, че никакви аргументи не могат да се извеждат от същината на повдигнатото обвинение, като основание за опасност от извършване на престъпление, защото на първо място, както казах, то е преустановено много отдавна, вече близо една година е м.И.ло, когато престъплението е преустановено. И на второ място, защото ЕС многократно е казвал, че не може да се извежда опасност от извършване на престъпление само от тежестта на обвинението,

още повече в държави, в които повдигането и формулирането на обвинението е безконтролна дейност на прокуратурата. Тук се връщаме до това, че прокуратурата в случая изцяло ръководи процеса и иска на базата на това, което тя едностранно твърди, Вие да приемете, че са налице основания за накърняване по най-тежкия начин на правата на подзащитния ни и на другите обвиняеми.

Според ТР № 1/2002 г., ще се върна малко към правото, към цитирането на тези задължителни произнасяния на ВКС, макар, че не считам, че е необходимо – всичко е ясно и без това, е посочено, че установяването на опасностите от извършване на престъпление или от укрИ.е следва да бъде само на базата на доказателствата по делото, а не на базата на презумпции, предположения и прочие, като единствената презумпция, която съществува в Закона, и която е допустима, то това е презумпцията при първоначално вземане на мярката, при определени обстоятелства кога се приема, че тези опасности са налице. Основанията, обаче, за прилагане на тази презумпция, в конкретния случай не са налице.

Не може да се твърди, че санкцията сама по себе си установява по-висока или по-ниска степен на обществена опасност в аспекта на опасност от извършване на престъпление, защото както казах тежестта на престъплението сама по себе си не обосновава опасност, а санкцията е такава, каквато е предвидил законодателят и както е известно никоя санкция не предвижда задължително задържане под стража. Изобщо тезата на прокуратурата, че когато едно лице заема висока длъжност, то той е общественоопасен, може да оказва влияние, води-доведена докрай до извода, че има задължително задържане при лица, които заемат високи държавни постове. Тук отново се поставя въпросът за двойния аршин, защото всички виждаме, че тази мярка и мярката в предишната седмица, касаеща София, са мерките, по които се иска задържане, но аз Ви уверявам, че това не са единствени дела, които са нито по чл. 321 НК, нито по чл. 304б НК, още повече, че тези дела – и онова, и това, са дела, по които няма разменени пари. Тук никъде не са взимани пари за нищо, но за това ще кажа след малко във връзка с обосноваването на предположението. Изобщо всичко доводи пред съда, които бяха свързани с обосноваване на опасността от извършване на престъпление, като предпоставка за задържането, са изградени само на хипотези на прокуратурата, и както каза неотдавна един колега: „Такива хипотези отразяват само и единствено едно нещо – какво би направил авторът им, ако е в подобна ситуация?“, но данни, че нашият подзащитен, а и другите ще извършат такива действия, то по делото няма и не могат да се твърдят.

Не на последно място, но трябва да се посочи и практиката на Страсбург, защото тя също е сега в тези опорки, които се разнасят по делата за обществен интерес при първоначалното задържане. Искам да

Ви обърна внимание, че общественият интерес може да послужи като основание за първоначалното задържане единствено заради сериозността на престъплението, и когато освобождаването на лицето под гаранция може да предизвика безредици и обществени сътресения. Това е решението по делото Лателие и много други, в които изрично се казва, че арестът никога не може да се обосновава на необходимостта му абстрактно.

На следващо място относно предположението за сферите на влияние – нашият подзащитен е кмет на гр. Варна и това нещо го характеризира единствено положително, защото той е получил доверието на гражданите на Варна. В момента прокуратурата иска да подмени вота – това иска да направи и то, защото този кмет е от политическа партия, която не се харесва на прокуратурата, и това е ясно, а и да Ви го кажа, и да не Ви кажа – всички го знаят. Аз съм срещу това да говорим в коридорите едно, а да говорим в съдебните зали друго.

На следващо място, както вече казах, единствената цел на МНО е да се обезпечи развитието на делото. Това задържане никога не е превантивно, то не може да бъде превантивно, то трябва да бъде доказано от фактите по делото, като чл. 5, § 1, б. „с“ от Конвенцията не разрешава политика на обща превенция, насочена срещу лице, което според властите правилно или погрешно е опасно или склонно да извърши незаконосъобразни действия. Това е по делото Остин Доф срещу Германия, в което се казва, че бъдещо престъпление и твърдението, че може да бъде извършено, трябва да е конкретно, съобразно нормата и то да е от вида на тези, за което лицето е обвинено. В случая, дори да приемем тази теза на прокуратурата, то няма основание да се твърди, че те ще извършат такова престъпление, защото без тях са спрели да ги вършат, нали така? Те самите го казаха.

Съдът казва и в множество решения, че дори и да е налице действителна сериозност на обвинение, то това само по себе си никога не е достатъчно да послужи за задържане и за отказ да се постанови освобождаване под гаранция. Конвенцията е категорична, че задължителното задържане е несъвместимо с нейните разпоредби, а прокурорът, както казах, твърди, че всеки, който заема такава длъжност трябва да бъде задържан.

Верността на изложеното от защитата се установява както от практиката на българския съд, така и от практиката на ЕСПЧ, който изрично посочва, че във всеки случай задържане трябва да се постановява само, когато няма възможност по друг начин да се осигури явяването на лицето в процеса и съдът е длъжен всякога да изложи съображения защо не може по друг начин да се гарантира развитието на делото.

Ще си позволя да цитирам, защото защитата, независимо от това дали очаква или не благоприятно развитие, то законосъобразност по едно дело, е длъжна максимално да изложи тезата си, затова ще Ви посоча редица решения на ВКС от периода от 2001 г., когато разглежда такива дела по мерки за неотклонение, в които казва, че не може да се твърди реална опасност от извършване на престъпление, извън тези доводи, които изложих, когато лицето е неосъждано, с постоянен адрес, установена самоличност и няма данни да е затруднявал процеса. Това се решения № 471/2001 г. на 2-ро наказателно, № 432/2001 г. на 3-то наказателно, № 37/2001 г. на 2-ро наказателно, № 381/2001 г. и много други. Практиката на съда в Страсбург по няколко дела, които са знакови и водещи в тази материя също установява неоснователност на тези доводи на Прокуратурата. По делото Биков срещу Русия съдът посочи, че съдилищата са разглеждали искането във връзка с МНО, като са посочили, че са приели, поради тежестта на обвинението, е налице опасност от укрИ.е и да се попречи на правосъдието, тъй като можело да се окаже натиск върху свидетели. Съдебните решения, казва съдът, не са отишли подалеч от изброяване на тези основания, като са пропуснали да изложат относими и достатъчни мотиви за доказване на това съществуване. И тук съдът констатира нарушение на чл. 5. В решението на „Негова срещу Русия“ се казва отново, че тежестта на очакваното наказание може да бъде относимо към оценката на риска, но никога задържането не може да се позовава само на това, и особено в това решение, както и в многото, в които се казва - когато квалификацията, а оттам и наказанието, което може да бъде наложено на жалбоподателя е определено от прокуратурата, без съдебен контрол. В делата „Лателие срещу Франция“, „Веенхоф срещу ФРГ“, съдът посочва, че тежестта на наказанието има значение, но ако само опасността от укрИ.е или извършване на престъпление е основание за задържането, съдът трябва да освободи лицето като наложи гаранция, която да гарантира законосъобразното му поведение, като прецени задължително и семейното положение, професията, роднинските и всякакви други връзки.

Особено показателно по отношение на мерките е решението Стайков срещу България от 2021 г., като това е едно от знаковите дела за Специализирания съд, който за съжаление се създава впечатление, че се завръща, в което се казва абсолютно същото, което и в цитираните до тук решения, че не може само на базата на декларативните твърдения на прокурора, без факти и при дело, което не е в началната си фаза, да се иска вземането на най-тежката МНО, и изобщо прокуратурата веднъж твърди, че трябва да се вземе МНО, защото делото е в началната си фаза. По това също твърди, че е в началната фаза, след като, както се установи, то се развива вече много дълго време.

По отношение на обоснованото подозрение за престъпление по чл. 321 НК не почива на нито едно доказателство по делото, защото, както и днес прокурорът, максимумът, който може да се установи от твърденията на свидетелката П., че те имали координирани действия, за да получат от нея подкуп. Това може да бъде съучастие, а не ОПГ.

На следващо място, видно от периода, в който тя е съществувала, очевидно не става дума за трайно структурирано сдружение, защото то е съществувало от три месеца, и след като е било насочено към това само да се осигури взимане на подкуп от свидетелката П., очевидно не е, за да се вършат престъпления, а за да се извърши едно престъпление, което обаче не е извършено. Така, че конструкцията и показанията предполагат съучастие в едно престъпление, но съучастниците не могат да отговарят, защото такова престъпление не е извършено.

На следващо място, искам да обърна Вашето внимание на следното: всичките доводи във връзка с обществените поръчки са абсолютно неоснователни, тъй като не държат сметка изобщо за Закона, а ЗОП и Правилника за приложение на обществените поръчки не предвиждат участие нито на кмета, нито на общинските съветници в процедурата по провеждане на обществени поръчки. Ролята на кмета е единствено в създаването на комисия, подписване на заповедта за създаване на комисия и впоследствие в подписване на договора с избрания изпълнител. Много съществено в тази връзка, предполагам, че колегите ще се спрат по-сериозно, ако решат, всъщност е, че тази П. се оплаква и твърди първи действия, които били насочени към нея да се иска подкуп, след като конкурсът за обществената поръчка вече е бил приключил, който е м.09., а самата жалба тя подава след като излиза решението на КЗК, с което жалбата ѝ е оставено без уважение. Очевидната пристрастност на тази свидетелка е ясна.

Показанията на свидетеля Д. И., който е разпитан последните два дни преди разглеждане на делото, не съдържат конкретика за твърдяната престъпна дейност, още повече, че много малко могат да се отнесат към периода, за който е инкриминиран и той говори за най-различни месеци преди-след, но и показанията на този свидетел будят много сериозни възражения и съмнение, които ние, разбира се, не бихме могли тук да изложим, защото ние нямаме възможност да конфронтираме показанията на този свидетел, то и ние не можем да ги оспорваме. А как е разпитван той, защо е разпитван, защо е разпитван точно тези дни, на какво основание е разпитван и с каква цена са дадени тези показания, мисля, че е нещо, което в бъдеще ще се изясни. Но самата свидетелка П. в нито един разпит не казва, че подкуп ѝ е искан от нашия подзащитен, че той ѝ е обещавал тя да спечели обществената поръчка. Както казах, най-важното е, че тя казва, че всичките разговори са вече м.08, когато се среща с

Кателиев. Днес прокуратурата каза: „Срещнала се с Кателиев и той се заинтересувал дали ще участва в обществената поръчка“. Ми заинтересувал се е, ми казал й е нещо, но нищо не е станало и тя не твърди, че й е искан подкуп тогава, но всичко това са детайли, които аз нямам съмнение, че ще се изяснят при делото, като някой път се внесе в съда, защото ако прокуратурата твърди, че това е обвинението, защо не го внесе в съда директно? То е готово, всички свидетели са разпитани по това обвинение така, както е формулирано.

Това е достатъчно за този етап на пръв поглед, защото показанията на една свидетелка, която е очевидно заинтересована, защото 16 години е печелила поръчки от община Варна, която между впрочем, в различните разпити от първия, то погледнете разликата как се развива – в първия няма искания от нашия подзащитен, няма разговори с него за пари, след това те еволюират във времето и се добавят нови лица-изпълнители. Между впрочем, във връзка с цитирането на свидетеля за оказван натиск, аз моля да обърнете внимание, че такова обвинение за натиск няма. Такова нещо не се сочи, така че не виждам защо въобще се споменава. Самата свидетелка в първия й разпит казва, че говорела с К. (нещо, което и днес бе цитирано), а К. казал, че не може кмета да не знае и от това се извежда, че той може би е знаел, но след това казва „Трябваше да дам 10 % без ДДС“. Така са й поискали подкуп – 10 % без ДДС. Другото съществено е, което е дребен детайл в цялата работа, че самата свидетелка казва, че този разговор е през м.08.2024 г. Защо групата е от м.07.? Никой не знае. Това просто показва, че Прокуратурата е толкова уверена, че всичко ще й бъде наред, че не се чувства ангажирана дори от формална страна да създаде някакво убедителност както на обвинението, така и на тезата си. В този смисъл, но дори да има някакво обосновано предположение, каквото е, то същото е в толкова ниска степен на интензивност след 8 месеца разследване, че дори да има такова обосновано предположение, то никога не може да послужи като основание за задържане под стража. За задържането под стража накрая, е което аз казах, че заемането на тази висока длъжност не показва висока степен на обществена опасност, но арестуването на кмет и задържането трябва да бъде изключително внимателно, защото това определено подменя един легитимен избор. По този начин се подменя властта. Между впрочем, никой от нас няма съмнение, че това е и една от целите на това задържане. Така, че аз считам, че това, че е кмет не установява опасност, а изисква много по-голяма критичност при вземането на тези мерки.

В началото представихме актове за раждане на деца, но няма да говоря за това, но естествено е, че са семейни, естествено е, че са неосъждани, естествено е, че са се изгаврили в жилището на моя подзащитен с ровене в пелените на бебето. Тези обстоятелства са ясни и в

едно нормално дело те биха били достатъчни, за да не обсъждаме и да не стоим до по нощите въобще.

Смятам, че Вие ще ги отчетете, защото сте длъжен и Ви моля да отчетете всички тези наши съображения, и да не ни поставяте в ситуация, в която като чуем съдебния акт да се чудим законът дали е еднакъв, и дали делото, което четем е едно и също.

АДВ. РАЛЧЕВ: Г-н Съдия, без да преповтарям аргументите, които бяха изложени във връзка с формулираното искане на прокуратурата, изложени и подробно развити от колегата Лулчева, към които естествено, че се присъединявам, ще се опитам да спра вниманието Ви върху няколко момента, които поне за мен са съществени и определящи за извършване на преценката дали и доколко от това искане е основателно, и въобще дали има основание за вземане на каквато и да е МНО срещу Благомир Коцев.

Считам, че отговорът на този въпрос предполага на първо място преценка може ли да се даде положителен отговор дали и доколко въобще може да се изведе, каквото и да е, а не само обосновано предположение за извършване на престъплението, за което му е възведено обвинение. Считам, че отговорът на този въпрос е категорично отрицателен и такова предположение не може да бъде изведено, защото то не следва от събраните в хода на делото доказателства. И първият въпрос, който се поставя е имаме ли годни доказателства, които въобще могат да служат за някаква надеждна доказателствена опора, макар и на ниво предположение, на този етап. Отговорът ми е следният:

Двете обвинения, по които той е привлечен към наказателна отговорност – първото е свързано с разпоредбата на чл. 321 НК (участие в ОПГ), а второто е деяние по чл. 304б НК. Всяка една от тези разпоредби сочи, съгласно обвинение, че деянията са извършени в гр. Варна. След като делата са за престъпления, които са извършени именно в гр. Варна, то налице е императивна разпоредба на чл. 35, ал. НПК, която сочи, че компетентната прокуратура, която може и следва да разследва тези дела, е единствено ОП-Варна и никой друг. По никакъв начин не могат да бъдат приети аргументите за изменение на тази компетентност от страна на Прокуратурата, предвид привличането отново към наказателна отговорност на К. с днешна дата и час „15:30“, където вече съставът на групата, в която той е участвал, вече беше включено и лице с имунитет – народен представител. Това е така във връзка с тълкуване разпоредбите на чл. 35, ал. 1 НПК и на ал. 3, т. 8, където е изведена подсъдността по такива спорове, която няма как да бъде дерогирана и след като чл. 36, ал. 1 постановява, че едно дело по принцип е подсъдно на съда, в чийто район е извършено деянието, за което е привлечено едно лице, и след като

структурата на прокуратурата следва тази съдилищата, то повече от ясно е, че компетентна да разследва тези деяния е била Варненската окръжна прокуратура. До сега делото е водено от СГП и КПК.

Обстоятелството, че едва с днешна дата беше променено и на практика подменено едно от двете обвинения зад това прозира една единствена цел – да се опита да се санират онези действия, които са извършени досега по делото от разследващите органи и да им се създаде някаква псевдолегитимност, т.е. те да бъдат узаконени. Това, обаче, няма как да стане, защото подсъдността на делата, компетентността на разследващите органи е определена на законодателно ниво и никой не може да я дерогира с актове на съдебната власт. Тъй като след 15:30 ч., днес, по делото не е събрано нито едно доказателство в процеса, даже и да бъде споделена за момент, въпреки че не я споделям, логиката, че да, вече с оглед новото привличане на обвиняемите лица, предвид включването в персоналия състав на ОПГ на лице с имунитет, то това по никакъв начин не води до възможност и не дава основание да считаме, че всички извършени до сега процесуално-следствени действия по делото са легитимни, защото те не са извършени от компетентен орган. В тази връзка не е необходимо и аз от своя страна отново да припомня аргументацията на един от съдиите по делото, който категорично е отрекъл още преди няколко месеца възможността да бъде дадено разрешение за претърсване и изземване, което му е искано от СГП, като е приел, че СГС и СГП не са компетентни. Причината е една единствена, а именно тази, и ако някой счита, че има вече в делото привлечено лице с имунитет, което да дава право и основания на СГП да разследва, то би могло това да бъде в теоретичен план артикулирано, но занапред, но не и за назад, като не санира нито едно от извършените досега действия. Не е необходимо да припомням на съдебния състав, че на практика такова лице не е привлечено към наказателна отговорност, защото привличането на лица с имунитет може да бъде факт единствено и само, ако бъде внесено съответно искане, по съответния ред и това искане бъде уважено от Народното събрание, то едва тогава може да говорим за отпадане на неговия имунитет и възможността да бъде търсена, евентуално реализирана отговорност на такова лице. Поради тази причина не можем да говорим за наличие на обосновано предположение, основано на събраните по делото доказателства, защото поне за мен такива няма.

На второ място – може ли и следва ли да има отправено и формулирано искане за задържане, на което и да е лице, когато то е обвинено за деяния, които са неясни, обвинението е лишено от конкретика, не е формулирано прецизно и няма, каквато и да е възможност да се изведе някаква конкретика от него. Не е необходимо да припомням отделни

фрагменти от тези две обвинения, но явно се налага, с оглед поддържаното искане за вземане на най-тежката мярка срещу клиента ми.

На първо място се твърди участие на Благомир Коцев в ОПГ с едно митично лице, заемащо публична длъжност, което не е персонифицирано. Освен, че е народен представител, поне на мен са ми известни 240 народни представители, но когато говорим за следване на целите на един наказателен процес, то логиката и коректността към правото изисква едно обвинение да бъде максимално ясно и прецизирано. Не можем да говорим, че някой участва в ОПГ с лице с имунитет, без то да е ясно. На всички в тази зала са ясни 240-те народни представители в държавата. Повече от ясно е, че това обвинение, което беше повдигнато днес срещу Благомир Коцев преследва една друга, но не правна цел и тя не е легитимна, а именно заобикаляне на Закона и създаване на една компетентност на съда, който да разглежда делото, а именно СГС.

На второ място, считам, че и второто обвинение не дава възможност и лишава подзащитния ми от възможност да се ориентира за какво той е обвинен, а това пък изключва, каквато и да е възможност да бъде самият той задържан и то с най-тежката МНО, при положение че не е ясно от кого е била искана тази облага, която не се следва, във връзка с каква обществена поръчка, която също не е индивидуализирана е следва да се осъществи т.нар. ходатайство и за какво конкретно е трябвало да се ходатайства. Тоест, да се упражни влияние при вземане на решение от длъжностно лице, което също не е персонифицирано. Този начин на структуриране на едно обвинение изключва, каквато и да е възможност да се извърши преценка дали и доколко тези материали досега, събрани по делото, имат някакво касателство с това обвинение. Единствената връзка между това обвинение и то по логически път, без това да може еднозначно да бъде изведено, е стойността на поръчката, но това е въпрос на предположение, а едно обвинение не може да се извежда и основава на предположение. Няма как, след като не е лицето, от което е искано това ходатайство, или респективно, от което е поискана облагата, да бъде правен извод, че има някаква връзка, че лицето, от което е искана облагата е П. Д., или което и да е друго лице, фигуриращо в кориците на това дело така, както поддържат неоправдано пред Вас представителите на СГП.

На следващо място, считам, че по делото не е събрано нито едно доказателство, което да дава основание да бъде артикулирана тезата, че Благомир Коцев има каквато и да е съпричастност към деянията, които му се приписват. Едно от лицата, което прави опит да свърже Коцев с тези две деяния е П. Д., като към вече казаното от колегата Лулчева, ще припомня момента, в който това лице се сеща, че някой му е искал облага. Това намира отражение в първия й разпит от 19.11.2024 г., когато тя за първи

път е разпитана, но там не се говори въобще за кмета на община Варна – Благомир Коцев.

На второ място съвсем показателно е защо говорим за датата 19.11.2024 г. и нека да съотнесем нейните твърдения към материалите, които Ви представихме за проведената обществена поръчка, в която тя е взела участие. Обществената поръчка към този момент, в който тя депозира първите си показания е приключила, резултатите са ясни – тя е класирана на второ място, като е избран кандидатът, който е предложил най-добра цена, който не е тя. Към този момент са предприети действия по оспорване на тази обществена поръчка от нея пред КЗК, като произнасянето на община Варна във връзка с тази обществена поръчка, ако става дума въобще за тази поръчка, за която се излагат твърдения от страна на прокуратурата, има потвърждаване на решението за определяне на кандидата от КЗК, а впоследствие малко по-късно това решение на община Варна за определяне на спечелилия кандидат по тази обществена поръчка е потвърдена от ВАС, с мотиви, че процедурата е проведена екзактно и няма допуснати каквито да било нарушения на процесуалния или материалния закон. На практика, става ясно какви са мотивите и подтекста на П. Д. месеци по-късно след като приключила тази поръчка да започне чрез тези действия да прави един недопустим опит да ревизира резултатите от тази обществена поръчка чрез намесата на прокуратурата, която започва да ползва нейните показания наистИ. за тази безпрецедентна акция, която се провежда чрез привличането на Благомир Коцев в момента и искането той да бъде задържан.

Няма да влизам в дисекция на показанията на Д. И., но поне за мен е определящо моментът, в който той депозира тези показания и не мисля, че която и да е прокуратура би си позволила, ако някой има знание за определени факти на ниво заместник-кмет на община Варна, които касаят извършени корупционни действия, 10 месеца след започване на делото за първи да извикат това лице за провеждане на разпит, след като то е едно от лицата, което има пряко касателство към осъществяване на тази дейност, свързана с провеждане на обществени поръчки и следва да следи за тяхното законосъобразно провеждане. Може би, наистИ., трябва да се направи една привръзка между казаното от П. Д. между първия, втория и третия й разпит, където имаме една форма на надграждане на нейните показания до степен на нагаждането им, за да може по някакъв начин, вече в хода на това дело, да се стигне до преследваната цел – да може по някакъв начин именно кмета на община Варна да бъде дискредитиран, като му се припише престъпление, което не е извършвал чрез възможността му, както се твърди, той да ходатайства. Но някой разбра ли в тази зала кой е ходатайствал, пред кого е ходатайствал, за какво е ходатайствал? Може ли да ходатайстваш постфактум? Поне на мен не ми е ясно. Ако се

ходатайства обикновено се ходатайства някой да спечели обществена поръчка, без да отговоря на юридическите основания, за да бъде спечелена тази обществена поръчка. Може ли някой да ходатайства постфактум, когато обществената поръчка е приключила? - такъв е нашият казус. И вижте в момента, в който П. Д. със сигурност е направило впечатление, посочва Д. И., а той тогава е извикан за разпит за първи път преди три дни и преди два дни, и започва да дава едни доста неясни и оттекаеми показания, явно под нечие давление отново, за да се услужи на конюктурната теза на прокуратурата, за да бъде неправомерно уличен кметът на община Варна в извършване на едно престъпление, което той никога не е имал възможност да влияе и да ходатайства.

Г-н Председател, нека да се върнем на терена на обществените поръчки, защото ЗОП е този, който рамкира дейността по провеждането им и тъй като всяка една обществена поръчка е качена в публичния сайт ЦАИС ЕОП, където всеки има достъп до нея и може да провери кои са лицата, които са инициирали тази обществена поръчка, кой е сформирал комисията, кой е провел, кой е назначил комисията, какви са взетите решения, кой е одобрил решението на комисията, съответно кой е сключил договора на база тази обществена поръчка. Ако говорим за тази конкретна обществена поръчка, на която се позовават представителите на прокуратурата, Вие ще видите, че никъде там не фигурира кметът на община Варна, в който и да е един от етапите от провеждане на тази обществена поръчка – нито на етап открИ.е на процедура, нито на етап назначаване на комисия за провеждането, нито на етап одобряване на решението на комисията, респективно до сключване на договора – негов подпис там няма. Така, че всички тези твърдения на П. Д. за някаква форма на ходатайство са житейски нелогични и категорично опровергани от писмените материали по делото, които бяха ангажирани от нас, а те са и публични достъпни на съответния официален ел. сайт за провеждането на тези поръчки.

Връщайки се отново на терена на конкретното обвинение, разгледано срещу Благомир Коцев, без да преповтарям аргументацията на колегата Лулчева, със сигурност и на Вас Ви прави впечатление периодът, в който е действал тази ОПГ, което твърди прокуратурата, а именно 19.11.2024 г. Това е периодът, въпреки че от материалите по делото не може да се разбере с какво се свързва датата м.07.2024 г., още по-малко м.11.2024 г., но през този кратък период от време, според прокуратурата, тя е приключила своята дейност и тя е с корупционна цел. Тоест, явно се твърдят някакви действия, които са свързани с възможност за някакви корупционни практики, защото и те не са конкретизирани, и те не следват и от тези доказателства, които отново подчертавам, че са без каквото и да е процесуална стойност в материалите по делото. И може ли да имаме

твърдения за корупционно престъпление, което да е свързано и да има касателство с някаква обществена поръчка и да нямаме знания коя е тази конкретна обществена поръчка, кой кого е корумпирал или се е опитвал да корумпира? Само, че прокуратурата Ви казва „То корумпирането приключи през м.11.2024 г.“, е като е приключило, то питаме в рамките на производството за преценка за вземане на МНО, от каквото и да е естество, кое налага сега 10 месеца по-късно след приключване на дейността на тази ОПГ някой да бъде задържан, след като той вече не участва в такова сдружение и няма данни въобще да е участвал в такава престъпна група. Това изключва, каквато и да е възможност той да попречи за установяване на това деяние, което има публичен характер, и ако е имало данни за това, то е следвало те да бъдат събрани. Не е необходимо да припомним на съда, че едни корупционни престъпления или се установяват в конкретния момент, в който те се извършват или са извършени, или никога няма да бъдат установени, но със сигурност няма каквото и да е основание да смятаме, че би могъл, който и да е, който има такова обвинение с приключил период на осъществяване на дейността, по някакъв начин да попречи на разследването оттук нататък – от м.07.2025 г. да бъдат събрани тези доказателства.

Считам, че не е налице, която и да е от двете кумулативни предпоставки във връзка с отправеното искане, не е налице нито обосновано предположение за извършване, на каквото и да е престъпление по НК, още по-малко от доказателства, които да са събрани по делото, които да са годни от процесуална гледна точка, и които да установяват, че има каквато и да е реална, изводима от доказателствата по делото възможност Благомир Коцев да се укрие, или да извърши престъпление. Не е необходимо да преповтарям обстоятелствата, свързани с това кой е Благомир Коцев, че това е една публична личност, че е във втората година от своя мандат. Какъв е семейният му статус – има две невръстни деца. Къде бяха извършени процесуално-следствените действия, свързани с претърсване на неговото жилище, къде беше той и човек, който не е укривал. Няма, каквото и да е основание да бъде задържан, при положение, че той не би могъл да попречи на разследването по вече изложените от мен аргументи.

Моля да отхвърлите искането на Прокуратурата и с оглед твърденията ни, че на практика не са налице доказателства на плоскостта на обоснованото предположение, за каквото и да е деяние, което да е наказуемо по НК, въобще да не вземате МНО по отношение на Благомир Коцев, и той да бъде освободен.

АДВ. ЛУЛЧЕВА: Моля да ми бъде дадена възможност да изляза за малко от съдебната зала.

ОБВИНЯЕМИЯТ КОЦЕВ: Не възразявам адв. Лулчева да излезе.

СЪДЪТ обяви 15-минутна почивка.

След обявената почивка съдебното заседание продължава в същия съдебен състав, с участието на секретаря, представителите на СГП, защитниците, с изключение на адв. Лулчева, както и обвиняемите лица.

ОБВИНЯЕМИЯТ КОЦЕВ: Не възразявам да продължим съдебното заседание в отсъствието на адв. Лулчева.

АДВ. ВЛАДИМИРОВ: Аз ще бъда изключително кратък. Разбира се, че не са налице предпоставките за вземането на тези най-тежка МНО, която се явява репресивна като мярка „задържане под стража“. По отношение на това защо това производство се развива тук, в тази зала, в тази сграда и в този град, само ще си позволя да споделя следното:

Тръгвайки от гр. Варна вчера, на 10.07.2025 година, 7-годишната ми дъщеря ми зададе следния въпрос: „Защо чичо В., полицаите ще го съдят в гр. София, а не в гр. Варна?“, тя знае, че чичо В. е кметът на гр. Варна и, че живее в гр. Варна. Явно същия въпрос са си задали и колегите от СГП, но едва днес около 15:30 ч., когато образно казано бяхме гонени по коридорите с цел да се върнем и да ни се предяви това ново обвинение, съзнавайки техния пропуск.

По отношение на доказателствата, бяха коментирани надълго и нашироко, те ще бъдат обект на множество коментари тепърва, единствено по отношение на колегите от прокуратура започнаха своето изявление цитирайки разпита на така наречената основна свидетелка П.. Аз ще си позволя само едно кратко изречение да цитирам от нейните разпит: „бях заплашена, че бизнесът ми ще бъде отнет чрез уволняване на директорите на училища“, ако за някой това изречение има смисъл, за мен лично е лишено от всякакъв смисъл. По какъв начин се превзема бизнес чрез уволнението на директорите на училища – не мога да кажа. По отношение на това мистериозно лице с имунитет, безспорен народен представител, което се е появило в последния момент, ще поправа колегите, в обвинението няма твърдение от страна на тази свидетелка, че това е лицето А.В.. Има следното изявление: “останах с впечатлението, че се касае за А.В.“, тази жена по същия начин е останала и с впечатлението, че кметът Коцев е запознат с искания й подкуп и той влияе за това. Безспорно тази жена е изключително впечатляваща се, спор няма, но тук освен впечатленията...

В залата се явява адв. Лулчева.

АДВ. ВЛАДИМИРОВ: За да бъде задържано, което и да е лице, освен впечатление е необходимо да има налице и нещо друго и това са доказателства. Позволих си да цитирам част от нейния разпит, защото това илюстрира целия доказателствен материал, въз основа на който искат тези лица да бъдат задържани. Нека да позволим на кмета на гр. Варна да се върне в гр. Варна при двумесечната си дъщеря и при две годишния си син Н.. Нека държавното обвинение да продължава да работи по това производство и ако има смелостта, нека да го внесе в съдебна зала, където то да бъде решено по същество.

АДВ. АГОВА: На първо място, изцяло се присъединявам към всичко казано от колегите до този момент, Считам, че не е налице основания за взимане на най-тежката мярка, като следва да се има предвид, че СГП достига до извод, че след всички проведени срещи, П. Д. останала с убеждението, че действията на обвиняемите са съгласувани с лице народен представител. На практика не са събрани никакви доказателствени средства, които да послужат за реална проверка на твърденията на това лице Д.. Отделен е въпросът, че е ирелевантно кой свидетел с какви убеждения е. Към настоящия момент следва да се взимат предвид личните впечатления и убеждения, а не неговите усещания, предположения, догадки за действителни или предполагаеми събития. Аз внимателно прочетох делото. На нито едно място не успях да открия конкретно обстоятелство, твърдение, конкретна дата, конкретна случка с конкретно описани лица, които да доведат до извод за обосновано предположение и ако прокуратурата твърди, че сме на ранен етап, ами не, не сме на ранен етап. Прокуратурата е имала време от ноември до настоящия момент да извърши множество действия. Очевидно тя ги е извършила последните дни, като е разпитала единствените лица имащи някакво отношение към твърдяната случка за искана облага. Тук, освен споменатата еволюция при показанията на П. Д., няма как да не се отбележи същата такава еволюция в показанията на Д. И. М., Д. твърди на първо място: „Аз разбрах от Коцев, че за събирането и предаването на парите отговаря Николай Стефанов“, ама какво е видял, къде е видял, нещо чул ли е, че взима, нещо видял ли е , че дава – никакви такива твърдения няма.

На следващо място, разпитите на Д. И. М. се появяват на 8-9 юли, от ноември месец и въпреки изнесените от П. Д. данни той не е разпитван, не е било необходимо и изведнъж в точно удобния момент, на 8.07.2025 г. той е разпитан, където обаче, той дори не споменава конкретни данни относно твърдяното извършено престъпление. Ето защо се налага да дойде и на

9.07.2025 г., където пак излага едни косвени впечатления. Може би с цел да оправдае собствените си действия, аз не знам и не мога да твърдя такова нещо, той някак си много общо разказва една история в различни периоди с различни хора, с различни средства, само че тук следва да се има предвид, че обществените поръчки във Варна са в ресора на Д. И., те не са на общинските съветници, които стоят тук, друг отговаря за обществените поръчки, друг е могъл да проследи всички документи, друг е могъл много ясно да предвиди кой отговаря и кой не на конкретни условия.

Тъй като колегите бяха изключително изчерпателни, аз считам, че и тези твърдения са достатъчни да приемете, че към настоящия момент не е налице каквото и да било обосновано предположение за съпричастност не само на Николай Стефанов, ами и на останалите обвиняеми към твърдяното престъпление.

На следващо място, следва да се обърне внимание, прокуратурата твърди, че моят подзащитен е в йерархична зависимост и видите ли, поради тази йерархична зависимост би могъл да укаже въздействие върху определени свидетели. Едва ли е необходимо да обясняваме на прокуратурата, на Вас и на всички в залата, че тук не е налице никаква йерархична зависимост по отношение на Н. С..

На следващо място, при преценка за вземане на подобна тежка мярка „Задържане под стража“ с оглед изискванията на закона трябва да се изследва дали е налице реална опасност обвиняемият да се укрие, или да извърши престъпление. Аз считам, че няма никакво съмнение по отношение на опасността от укрИ.е и то спрямо всички обвиняеми. По отношение Николай Стефанов, ясно е, че има уседналост, постоянен адрес, полага грижи за три деца, като тук искам да вметна, най-малкото дете – Р.С. е на 6 години, същото е родено от съвместното съжителство на Н. с Е.Л.. Представих в днешното съдебно заседание етапна епикриза, от която е видно, че Е.Л. е в недобро здравословно състояние, същата страда от тежко хранително разстройство и често се случва да припадне, като в тези моменти Р., въпреки невръстните си 6 години, е научена да отключва телефона на майка си и незабавно да позвъни на Николай Стефанов, който, ако не е вкъщи, да може да се отзове и да помогне и на двете, тъй като едно 6-годишно дете няма как да се справи в подобна ситуация. Няма да преповтарям, а и е видно за Вас, че Н. С. е с чисто съдебно мИ.ло, което само по себе си е още един довод, подкрепящ извода за липса на опасност от извършване на престъпление и поради всичко изложено и от колегите, и от мен, аз ви моля да не взимате никаква МНО по отношение на Н. С..

Правя и алтернативно искане, ако сметнете, че все пак МНО е необходима, то тя да бъде по-лека от „задържане под стража“, която и да е

по-лека МНО, би изпълнила целите на мерките за неотклонение, които да се попречи на обвиняемия да се укрие, или да извърши престъпление.

АДВ. ВЪЛЧЕВ: Моля да не уважаваме искането на прокурорите при СГП за взимане на ней-тежката МНО „задържане под стража“ по отношение на моя подзащитен Йордан Кателиев. По предявеното първо обвинение по пункт 1 в постановлението за привличане в качеството на обвиняем от днес е изписано, че в съучастие в организирана престъпна група по смисъла на чл. 93, т. 20 от НК, изброени са Благомир Коцев, Николай Стефанов, Ивайло Маринов и лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 2 с цел да върши съгласувани в страната престъпления. Считам, че няма такава правна конструкция в изписания диспозитив, който е отбелязан да вършат престъпления. По второто обвинение по чл. 304, б. „В“ е изписано едно единствено обвинение, няма две или повече обвинения, от които да е видно, че моят подзащитен, в съучастие в ОПГ с другите обвиняемия са извършвали престъпления.

На следващо място, това лице е неустановено и не се знае, не е изписан в диспозитива, за което считам, че няма как да има обосновано предположение, че моят подзащитен е извършил престъпленията, които са му вменени във ВИ. от днешна дата.

На следващо място, в кориците на делото се съдържа информация, от която е видно, че моят подзащитен е бил председател на Комисията по обществена собственост в община Варна. Моят подзащитен е нямал качеството да участва в обществените поръчки, единствено лицето, което е започвало обществената поръчка, по-нататъшното доусъвършенстване, явяване, подписи, е бил на свидетеля Д. И.. Много странно, в хода на ДП има два разпита, преди два дена на същия свидетел. Доколкото ми направи впечатление с исканията на СГП за експлоатиране на СРС-та, това лице И. също е включено в групата, заедно с другите обвиняеми към настоящия момент, за което първоначално е имало данни, че то също е участвало в извършването на това престъпление, ако приемем, че има достатъчно доказателства и в един момент СГП изключва от тази група Д. И. като един бъдещ потенциален обвиняем и на следващо място го представя пред Вас и в хода на делото като свидетел. Много бързо, преди гладене на МНО днес, инспекторите от КПК са провели два последователни разпита, от които няма никакви находки, дори предположение, че моят подзащитен, заедно с останалите, които са в залата обвиняеми, са извършили даденото престъпление.

Делото е стартирало на 19.11.2024 г. с първоначален разпит на П. Д.. Впоследствие са извършени всички процесуално-следствени действия по хода на разследването, като са разпитани всички свидетели, които са имали

изначално някакво отношение и касателство към даденото деяние. Считам, че към настоящия момент, освен че няма обосновано предположение за моя подзащитен от извършване на престъпление, за което е обвинен, то няма и не съществува реална опасност той да се укрие. Всички обвиняеми в тази зала са публично известни личности в гр. Варна. Считам, че няма никакви данни в хода на ДП от страна на оперативните служби и от страна на прокуратурата, че моят подзащитен ще се укрие и ще напусне страната и т.н. В момента, ако смятате за нужна и бъде постановена някаква различна мярка от „задържане под стража“, на основание чл. 68 НПК, да му поставите забрана за напускане на страната.

На следващо място, считам, че няма данни категорични по кориците на делото, че моят подзащитен ще извърши престъпление. Няма доказателства да има висящи дела към настоящия момент. За мен това дело, както казаха колегата Ралчев и колежката Лулчева, е зашито в бели корици и няма едно годно доказателствено средство, което да послужи за обвиняване на моя подзащитен, респективно и на останалите. Подзащитният ми е с чисто съдебно мн.ло, смятам, че на тези основания не следва да бъде налагана най-тежката МНО.

АДВ. ТОМОВ: Аз взех становище и позиция, че искането, което внесе СГП е незаконосъобразно, неправилно и необосновано.

На първо място, защитата ми представлява Ивайло Маринов, който е предаден на съда с искане от СГП въз основа на предходно повдигнато обвинение на 09.07.25 г. за участие в ОПГ с още три лица и понеже следва да обсъждаме обосноваността на предположението за съпричастност на обвиняемия Маринов към обвинението на едно единствено участие в ОПГ съвсем накратко няколко аргумента защо възразих, че обвинението и искането за вземането на МНО е неоснователно и защо считам, че няма данни по делото, които да обосноват извод за обоснованост на предположение или съпричастност на обвиняемия Маринов към инкриминираното деяние. Не само защото днес в 15:30ч. докато делото е в съда бяхме привлечени за същото идентично обвинение, с включено лице с имунитет, неизвестно лице, за което споделям всички становища на преждеговорящите колеги по отношение на неизвестността на това лице. Неизвестността на това лице, обаче, опорочава и нарушава правото на защита на всички обвиняеми лица, които имат обвинение за участие в ОПГ, защото те имат обвинение, че са участвали в ОПГ с едно неизвестно лице с имунитет. Как да защитим правата и как да се осигури правото на защита на обвиняемото лице, след като обвинението само по себе си е формирано на един такъв юридически капан. Капан, в който аз ще ви кажа моето твърдение, има юридическо логическо противоречие между

обвинението за участие в ОПГ и обвинението, второто обвинение, за вторичната престъпна дейност така, както е възведено по отношение на останалите три лица. Какво е касателството и участието на Ивайло Маринов в доказателствените източници, които стоят пред вас във всички тези Т.е, какво е касателството и участието на Ивайло Маринов, че не може спрямо него да бъде възведено обвинение пък и да обсъждаме налице ли е обосновано предположение за авторството и извършителство към инкриминираното деяние за участие в ОПГ. Какъв е Ивайло Маринов? Съдружник, собственик на капитал в търговско дружество, спечелил обществена поръчка, обжалвана, влязла в сила и лицето няма повече касателство нито към кмета на гр. Варна, нито към останалите общински съветници. Това, че един свидетел в лицето на свидетелката П. Д., на 19.11.2024 г. в първоначалните си показания осветлява заместник кмета на града Д. И. и фактът, че това лице не е разпитано до дата 08.07.2025 г., означава единствено преценката на прокуратурата, че не е налице и не е необходимо доказателство той да бъде разпитан и привлечен в качеството на обвиняем, или преценката на прокуратурата спрямо това лице да бъде приложен една индулгенция и той да бъде разпитан в качеството на свидетел и то кога? След третия разпит на свидетелката П. Д.. Свидетелката Д., разпитана на 19.11.2024 г., разпитана на 10.06.2025 г., разпитана на 08.07.2025 г., преди два дена, след като вече е реализирана акцията по задържането на всички лица, след като отново осветлява Д. И., след като отново посочва и в медиите, и в публичното пространство, че това е лице, което е съпричастно, след нейния разпит, няколко часа в същия ден е разпитан като свидетел в 19:35 ч. вечерта по неясни причини защо, прокуратурата ще каже защо извършва разпити в тъмната част на денонощието на свидетели по делото, каква е неизбежността и неотложността да бъде призван и разпитан като свидетел това лице и дали по отношение на него има някаква индулгенция, че той да бъде разпитан в качеството на свидетел по делото.

Когато говорим за обосноваността на предположението, анализа и прочита на свидетелските показания на П. Д., водят, обърнете внимание, в том „Разследване“ по това ДП, П. Д. е разпитана като свидетел – 19.11.2024 г., до месец юли 2025 г. няма други свидетели, освен началника на Висшето военноморско училище на гр. Варна, останалите свидетели по това дело са главната счетоводителка на фирмата на П. Д., нейната лична приятелка – директорката на училище, която афишира нейното добро познанство и години наред съвместна работа. Разпитани са само свидетели, които П. Д. е осигурила и посочила, техният анализ обаче по никакъв начин не може да допринесе в съпричастност на обвиняемия М., че той участва в ОПГ. Какви са показанията, които държавното обвинение Ви помоли да кредитирате, за да вземете предвид и определите вашето решение за законността на тежестта на МНО на Ивайло Маринов. Цитираха се и

свидетелски показания на директорката на училище „Кирил и Методий“ – Д. Д.. Ами какво заявява тази свидетелка, тя заявява, че е била посетена от обвиняемия М., който се е представил и е казал каква търговска дейност осъществява и е упражнил своята функция в крайна сметка, какъв натиск вижда тази свидетелка и какво е лошото да се презентира една търговска дейност от обвиняемото лице? И какви факти носят тези свидетелски показания и какви доказателства носят те в подкрепа на това, че обвиняемият М. участва в ОПГ с останалите двама общински съветници и кметът на гр. Варна? Какви доказателства има по делото, какво представи държавното обвинение, че тази ОПГ е създадена с цел извършване престъпление по служба и пране на пари. Къде по делото има един факт за пране на пари? Кой, къде е казано, какъв доказателствен източник посочи държавното обвинение в тези 12 тома, закъдето да става въпрос за пране на пари? За какви пари, какъв произход сме прикривали, кой ги е прикривал? Ивайло Маринов ли е прикривал? Ивайло Маринов в качеството си на съдружник той няма представителна власт на търговското дружество, той е собственик на капитала, има права и задължения като съдружник в ООД. Затова ви моля да приемете, че няма обоснованост на предположение, когато няма обоснованост на предположението, не следва да обсъждаме останалите две процесуално изискуеми предвидени в хипотезата на ч.л. 63, ал. 1 от НПК предпоставки, дали има реална опасност от укрИ.е – не смятам, че има такава, след като е с трайна фактическа уседналост, адрес, местоживее и семейно положение, не смятам, че условната присъда, която беше изтъкната от държавното обвинение би могла да бъде аргумент, че има опасност да се извърши друго престъпление, тъй като обосноваността на престъплението липсва в настоящия момент, но ако все така Вие не приемете моите аргументи и доводи, в условията на алтернативност, обсъждайки обстоятелствата в чл. 56, ал. 3 от НПК, да отчетете данните за влошеното здравословно състояние, за което представихме писмени доказателства, не смятам, че е необходимо и на почитаемия съдебен състав, и на държавното обвинение, да искаме СМЕ за да установим и да преценим какво е здравословното състояние на обвиняемото лице към настоящия момент, фактът, че по спешност е посещавал болница, с констатирана постоянна и окончателна диагноза, фактът, че повече от 24 часа откакто е преведен от 02 РУ гр. Варна в ареста в гр. София, обвиняемият не е консумирал храна, тъй като не му е осигурена такава съобразно необходимия хранително-хигиенен, санитарен диетичен режим, какъвто трябва да осъществява лицето при условия, че има такива заболявания – гастрит, остър гастрит, панкреатит и т.н., че всеки момент такова заболяване може да причини фатален край, затова ви моля да приемете, че не са налице основанията по чл. 64, ал. 4 от НПК и ви моля да не вземате МНО по отношение на обвиняемия Маринов, или ако вземете, тя да бъде друга, или по-лека такава.

ОБВИНЯЕМИЯТ КОЦЕВ /лично в своя защита/: Присъединявам се към казаното от моите защитници. Това, което чух като обвинение от прокуратурата за мен звучи като една паралелна реалност, защото аз знам как стоят в община Варна и това, което аз съм правил като кмет с моите съответни правомощия и правомощия, които съм делегирал на моите заместник-кметове. Мога да уверя с абсолютна убеденост всички, че обществените поръчки, политиката, която съм водил и съм давал, е да бъдат с най-ниска цена, разбира се да е съответното качество и мисля, че тази поръчка, за която става дума го доказва, избрана е фирмата с най-ниска цена, което ВИ.ги е било моето разбиране за провеждане на открити процедури в община Варна. Въпреки, че реално заместник-кметът, който е отговарял за тези поръчки, е бил Д. И., който в момента дава изключително странни показания, ако мога така да ги нарека, защото той е заместник-кметът, на който е даден този ресор, който е съответното предприятие, което организира обществените поръчки, които се случват, всеизвестно е, със съответното назначаване на комисии, което изцяло е под неговия ресор, т.е., той отговаря за тази процедура и никой не му се е месил за това. Каквото и да е ставало с тази процедура, аз виждам, че все пак тя изглежда коректно, защото избра фирмата с по-ниската цена и в крайна сметка това е взето решение от комисията и нагоре до съответния заместник. Аз не мога да отговарям за всички обществени поръчки по принцип в общината, те са десетки, да не кажа стотици, но така или И.че те се провеждат по този съответен начин, който си има отделни предприятия и ресорен зам.-кмет и всеки зам.-кмет би трябвало да поеме собствената си отговорност, ако има някаква нередност. И пак казвам, тук не виждам такава, защото е избрана фирмата с по-ниска цена, а за самите твърдения на дамата П. М.а, просто няма какво да кажа, това са едни странно скалъпени обвинения, които аз не знам на какво почиват, разбрах, че има някакви записи, които са представени тук, аз съм знаейки и познавайки историята ми на кмет година и половИ., такива разговори не е имало и не е имало как да водя така, че аз съм абсолютно спокоен, убеден съм, вярвам в правосъдието и, че ще имате предвид всички факти, това, което аз казвам, това което и моята защита представи и съм абсолютно убеден в правотата си, невинността си и смятам, че това ще се докаже в хода на делото.

Относно МНО, искам да кажа, че сам вероятно разбирате, че аз съм кмет на град като Варна, независимо дали в момента изпълнявам тази длъжност, или не, тъй като има временен такъв, аз нямам нито възможност, нито желание, нито каквото и да е намерение да се укрива, или да извърша нещо друго, аз съм все пак длъжностно лице, човек с положение, човек, който иска да тежи на мястото си и ВИ.ги съм подходил по този начин. Имам семейство с две малки деца, едното на 50

дни и просто искам да бъда при тях, това ми е най-важно. Смятам, че правото ще възтържествува.

ОБВИНЯЕМИЯТ СТЕФАНОВ /лично в своя защита/: Присъединявам се към казаното от защитника ми. Искam да добавя, че беше споменато, че ако бъда пуснат с по-лека мярка, мога да влияя върху по-ниско поставени под мен в йерархията служители, само да ви кажа, че общинският съветник е най-ниско поставеният служител, под мен няма никакви служители. Ако ми бъде поставена по-лека мярка като „домашен арест“ аз дори няма да бъда на работа, съответно няма как да възпрепятствам развоя на делото, напротив, желая да се явя, когато и където трябва, за да може по-бързо това дело да стигне до някакъв край и да възтържествува истиИ.та, в която съм убеден, че това е една скалъпена постановка и нямаме никакво касателство така, че моля да по-лека мярка и уверявам ви, че ще съдействаме по всякакъв начин за по-бързия развой на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ КАТЕЛИЕВ /лично в своя защита/: Искam да заявя, че няма да се укривя, няма как да повлияя върху свидетелите и моля за по-лека мярка. Присъединявам се към казаното то защитата

ОБВИНЯЕМИЯТ МАРИНОВ /лично в своя защита/: Присъединявам се към казаното от моя защитник. Според моето здравословно състояние и състоянието на моята съпруга желая да бъда освободен от ареста.

На основание чл. 297, ал.1 НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ

ПРЕДОСТАВЯ на обвиняемите право на последна дума.

ОБВИНЯЕМИЯТ КОЦЕВ: Моля за по-лека мярка, която да ми позволи да видя семейството си.

ОБВИНЯЕМИЯТ СТЕФАНОВ: Моля за по-лека мярка, ако е необходимо да бъде вземана такава.

ОБВИНЯЕМИЯТ КАТЕЛИЕВ: Моля за по-лека мярка и да бъда освободен.

ОБВИНЯЕМИЯТ МАРИНОВ: Моля да бъда освободен.

Съдът се оттегли на съвещание.

След съвещание, съдебното заседание продължава при участието на същия съдебен състав, секретар, представители на държавното обвинение, защитници, с изключение на адв. Лулчева, която не се явява в съдебно заседание и обвиняемите лица.

ОБВИНЯЕМИЯТ КОЦЕВ: Не възразявам съдебното заседание да продължи в отсъствието на адв. Лулчева.

Съдът, съобразявайки становището на страните и данните, съдържащи се в рамките на досъдебното производство, намери за установено следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 1 НПК, образувано по искане на СГП за постановяване спрямо обвиняемите **БЛАГОМИР Р. КОЦЕВ, НИКОЛАЙ С. СТЕФАНОВ, ЙОРДАН Ю. КАТЕЛИЕВ** и **ИВАЙЛО М. МАРИНОВ**, обвиняеми по ДП № 220/24г. по описа на КПК, пр. пр. № 22243/24г. по описа на СГП на мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Отчитайки законоустановените предпоставки на чл. 63, ал. 1 НПК, мярка за неотклонение „задържане под стража“ в хода на досъдебното производство се взема при наличието на обосновано подозрение за вероятна съпричастност на обвиняемо лице към престъпление, за което се предвижда наказание „лишаване от свобода“ и кумулативно проявление на алтернативно визираните опасности от укрИ.е или извършване на престъпление, в случай на мярка за неотклонение различна от „задържане под стража“.

От материалите, събрани в рамките на ДП се установява на първо място, че обвиняемите лица са привлечени в това процесуално качество за твърдяни престъпления както следва: Спрямо обвиняемия Коцев за престъпления по смисъла на чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 НК и по чл. 304б, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал.1 НК; спрямо обвиняемия Стефанов за престъпления по чл. 321, ал.3, т.2, вр. ал.2 НК и по чл. 304б, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 НК; спрямо обвиняемия Кателиев за престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал.2 НК и по чл.304б, ал. 1, вр. чл. 20, ал.2, вр. ал.1 НК. Спрямо обвиняемия Маринов е повдигнато обвинение за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 НК. За визираните твърдяни престъпления законодателят е предвидил наказание „лишаване от свобода“, като същите с оглед санкциите се явяват тежки умишлени престъпления, с което първата законоустановена предпоставка за

изпълнение на мярката за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемите лица е изпълнена.

По отношение обоснованото предположение за вероятна съпричастност на обвиняемите лица, към твърдяни престъпления, за които е ангажирана наказателната отговорност, съдът намира за необходимо на първо място да посочи, че действията по разследване в рамките на образуваното досъдебно производство са извършени от компетентен орган – КПК, която компетентност произтича от разпоредбата на чл. 194, ал. 6 НПК, вр. чл.6, ал. 1 от ЗПК, като събраните в рамките на досъдебното производство гласни доказателствени средства, обективирани в протоколи за разпит на свидетели, писмените доказателствени средства- протоколи за претърсване и изземване, за обиск и разпознаване на лица, както и писмени доказателства, ползват доказателствена сила в наказателния процес, като събрани по реда, предвиден в процесуалния закон.

Съображения за подследствеността на производството на СГП бяха вече развити от съдебния състав в съдебното заседание, произтичат от предмета на разследване, с оглед особено качество на лице- обект на наказателно производство, а и предвид представените в днешното съдебно заседание постановления за привличане на обвиняеми лица.

Анализът на доказателствените данни, събрани в рамките на производството към момента на решаване на въпроса относно първоначалното вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“, дават основание *prima facie* (на пръв поглед) да се формира извод за наличието на обосновано подозрение за вероятна съпричастност на обвиняемите лица към твърдяни престъпления, за които същите са привлечени към наказателна отговорност. Тук е моментът да бъде посочено, че стандартът на доказателствена обезпеченост в производството по реда на чл. 64, ал 1 НПК е занижен и не отговаря в съдържателен план на изискванията за несъмнена доказаност на обвинението, каквито стоят при решаване на делото по същество с окончателен съдебен акт.

Доказателствените източници, които имат пряко отношение към решаване на въпроса за обоснованото подозрение за вероятната съпричастност на обвиняемите лица към твърдяни престъпления се съдържат основно в гласни доказателствени средства, а именно в разпитаните в производството свидетели, включително действия по разследване- разпознаване на лице, както и приобщените писмени доказателства, доколкото в рамките на конкретните действия по разследване- претърсване и изземване и обиск на лица са установени и иззети вещи, които към настоящия момент не могат да бъдат пряко свързани с разследваните престъпления. За използваните специални

разузнавателни средства, липсват изготвени ВДС, които да дадат възможност непосредствено да се формират изводи касателно същността на повдигнатите обвинения.

Съществени от гледна точка подозрения за участието в организирана престъпна група на обвиняемите лица с користна цел и с участието на длъжностни лица се явяват показанията на свидетелката П. Д.. В рамките на проведените разпити на посочената свидетелка, последователно и хронологично са изложени данни за осъществяване от същата на търговска дейност, чрез конкретно юридическо лице, активно ангажирано с изпълнение на възложени обществени поръчки, с възложител Община Варна в различни болнични заведения, както и висше учебно заведение на територията на гр. Варна. Същата установява конкретен времеви период и места на провеждане на срещи с обвиняемия Кателиев, съдържание на проведени със същия разговори в насока намерение за участие в конкретна обществена поръчка, както и отправено искане от обвиняемия Кателиев на облага, която не се следва, а именно процент от стойността на посочената обществена поръчка, за да може същата да бъде спечелена от дружеството на визираната свидетелка. В показанията се съдържат и пояснения, че визираната облага е предназначена за група от лица, заемащи отговорни длъжности в община Варна – Благомир Коцев и Д. И., като също така е пояснено, че тези действия не могат да станат без знанието на обвиняемия Коцев. Установява се от показанията на свидетелката и провеждане на среща през месец август 2024 г. с обвиняемия Кателиев и Д. И. в община Варна, при която е била мотивирана да декларира, че няма да обжалва визираната обществена поръчка, както и да представи списък на обслужвани от същата училища, които да бъдат отстъпени на лице установено по делото като А.Д.. От показанията на посочената свидетелка се установява провеждане на среща на конкретна дата, час и място с обвиняемия Коцев и посоченото лице Д., в рамките на която ѝ е било обяснено, че за да запази бизнеса си, следва доброволно да отстъпи част от обслужваните от нея училища, на които доставя храна и да продължи дейност в други обекти. В хода на дадените показания свидетелката дава сведения за проведена среща с обвиняемия Кателиев и обвиняемия Стефанов в офис на политическа партия, където обвиняемия Стефанов е посочил, че поисканата сума се увеличава от 10 на 15 % от стойността на обществената поръчка. Установява се от данните съдържащи се в показанията на свидетелката, че при проведена среща с обвиняемия Коцев след посочената дата в конкретно заведение на гр. Варна, последната му е споделила за визираната среща и поисканата сума в размер на 15 % от стойността на обществената поръчка, а същият е потвърдил, че е запознат и е следвало да заплати визираната стойност. От показанията на свидетелката се установяват и обстоятелствата около личността на обвиняемия Маринов, функциите му в търговско дружество „Корект груп“

към което отношение има и лицето Д. и което е в близки отношения с обвиняемия Коцев, като осигурява индиректно комуникация между обвиняемия Коцев и Д.. Установяват се и конкретно неправомерни действия предприети от Маринов към мотивиране на ползвателя на услугите, предоставяни от търговското дружество на Д., да се откажат от същите и да сключат договор с представлявано от него дружество.

Действително въз основа на представени от страна на защитата писмени доказателства се установява, че след проведеното класиране по визираната обществена поръчка, жалбата от представляваното от свидетелката търговско дружество срещу решението е била оставена без уважение от КЗК. Решението на КЗК е било потвърдено с решение на ВАС. На пръв поглед тези обстоятелства се релевират като възражение от страна на защитата за възможен мотив за недобросъвестно уличаване на обвиняемите лица в рамките на досъдебното производство, образувано пред КПК. Този въпрос досежно достоверността на показанията би бил резонен, ако същите не намираха подкрепа в други гласни доказателствени средства, каквито в производството са налице в рамките на показанията на свидетеля М., а производно и в показанията на свидетелката М.А.. В показанията си свидетелят М.- бивш зам.-кмет в община Варна и близък на обвиняемия Коцев- потвърждава показанията на свидетелката Д., за провеждане на среща в офис на политическа партия, както и че на същата среща са присъствали Стефанов, Кателиев и управителя на търговско дружество - свидетелката Д., на която са коментирани суми като процентно съотношение от стойността на поръчка, които е следвало да бъдат заплатени, както и за указано въздействие върху свидетеля от обвиняемия С. по какъв начин да се процедира, за да бъде спечелена обществената поръчка. В показанията на свидетеля се съдържат и сведения за провеждане на среща между Коцев и свидетелката Д..

Съществени към обосноваването на подозрение са показанията на свидетеля Маринов и относно предложен подход от обвиняемия Коцев относно начИ., по който следва да се процедира в община Варна във връзка с провеждане на обществени поръчки, като следва да се събира процент от стойността на обществените поръчки от изпълнителите по тях. В показанията на свидетеля се съдържат данни за отношението на Стефанов към разследваната престъпна дейтелност, като сумите следвало да бъдат предавани на обвиняемия Стефанов, а той от своя страна на обвиняемия Коцев. Съдържат се сведения в рамките на проведения разпит, че от свидетеля И. от страна на обвиняемия Коцев се е изисквало да бъдат манипулирани процедурите по избор на изпълнители на обществени поръчки, като за изпълнители да бъдат избирани конкретни, посочени от обвиняемия Коцев дружества.

В подкрепа на показанията на свидетелката Д. са и показанията на свидетелката Д. Д., която в хода на проведения разпит, установява посещение на ръководеното от нея учебно заведение от страна на обвиняемия Маринов, когото същата разпознава в хода на проведеното действие по разследване- разпознаване на лице, както и конкретно упражнен натиск да сключи договор с представлявана от него фирма, вместо досегашната обслужваща учебното заведение такава, а именно фирмата на свидетелката Д.. За действия, предприети от страна на обвиняемия Стефанов, към които се съдържат данни да има отношение и обвиняемия Коцев, се съдържат и в показанията на свидетеля И. И., установяващ предаване на парична сума като дата, място, съставляваща противозаконна облага, като същата е щяла да бъде предадена на обвиняемия Коцев. Данни за опит за въздействие по отношение на изпълнител на обществена поръчка се съдържат и в показанията на свидетеля К.К..

В обобщение, данните съдържащи се във вече посочените гласни доказателствени средства, преценени в тяхната взаимовръзка, съдържат достатъчно основание за този съдебен състав, за да се приеме, на пръв поглед, че е налице подозрение за съществуване на организирана престъпна група с участници обвиняемите лица, която е поставила за цел съгласувано извършване на престъпления по смисъла на чл. 301-304б от НК, както и данни за подозрение за вероятна съпричастност на обвиняемите Коцев, Стефанов и Кателиев към престъпление по чл. 304б, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал.1 от НК.

Данните за вероятното съществуване на такава организирана престъпна група се формират въз основа на преценка на конкретните действия, които съдържат характеристики на взаимосвързаност между обвиняемите лица, които сочат подозрения за участието им в тази група с посочената користна цел. В този смисъл и втората законоустановена предпоставка за вземане на най-тежка мярка „задържане под стража“ според настоящия съдебен състав се явява изпълнена.

По отношение опасността от укрИ.е, настоящата инстанция не констатира достатъчна доказателствена обезпеченост за формиране на извод в тази насока. Установява се, че всяко от обвиняемите лица притежава конкретен адрес на пребиваване на територията на страната, същите са с установени самоличности, притежават документи за самоличност, налице са установени трайни семейни връзки, ето защо и съдебният състав приема, че риск от укрИ.е не е налице.

По отношение на риска от извършване на престъпление, настоящата съдебна инстанция, съобразявайки доказателствените данни по случая приема, че такъв е наличен по отношение на обвиняемите лица, което и

дефинира искането на СГП като основателно. Основен източник на доказателствени данни по отношение на преценка визирания риск вИ.ги е справката за съдимост, която съдържа данни за предходни случаи на осъждания на обвиняеми лица. От приложените справки за съдимост, в рамките на настоящото наказателно производство се установява, че по отношение на обвиняемите Коцев, Стефанов и Кателиев липсва предходна съдимост, такава е налице по отношение на Маринов, като с оглед данните за предходното му осъждане, се установява, че подозираното деяние, за което е привлечен към наказателна отговорност се явява обективизирано в изпитателния срок на наказание „лишаване от свобода“, което е индиция за реален риск от извършване на престъпление по отношение на този обвиняем в случай на мярка за неотклонение различна от „задържане под стража“. Трайно установена е съдебната практика не само националната такава, но и предвид въведения стандарт от ЕСПЧ, обективизиран в произнасянията по делата „Лателие срещу Франция“ и „Томази срещу Франция“, че тежестта на извършеното подозирано престъпление, сериозността на същото, може да бъде възприето като основание за изпълнение на мярка за неотклонение „задържане под стража“ под условие, че същата се явява краткосрочна такава. Такъв според този съдебен състав е конкретният случай. Рискът от извършване на престъпление по отношение на обвиняемите лица е свързан на първо място със сериозността на повдигнатите обвинения и механизма на твърдяната престъпна дейтелност, броят на участващите лица и заеманото отговорно служебно положение, данните по делото за наличието на корупционна практика, за което все още няма повдигнато обвинение във връзка с показанията на свидетеля И., данни за упражнен натиск върху повече от едно лице, във връзка с обществени поръчки на територията на община Варна. Всички тези данни дават основание на настоящия съдебен състав да приеме, че в случая е налице реален риск от престъпление в случай на мярка за неотклонение, различна от „задържане под стража“ спрямо обвиняемите лица, като въведеният стандарт в цитираните решения не би се явявал нарушен при краткосрочен срок на задържане спрямо обвиняемите.

Действително от приложената медицинска документация се установява увреждане на здравето на обвиняемия Маринов, но видно от съдържанието на същата липсват данни, заболяването да е животозастрашаващо и несъвместимо с условията на следствения арест. Няма пречка, в случай на констатирана необходимост, обвиняемият да бъде конвоиран по разпореждане на наблюдаващия прокурор за преглед и при необходимост за лечение извън територията на мястото, където може да се изпълнява мярката за неотклонение „задържане под стража“ и в случай, че такова не може да бъде осигурено на територията на следствения арест.

В конкретния случай, предмет на проверка в настоящото производство освен искането на държавното обвинение е постановлението на СГП, с което е постановено временно задържане на обвиняемия Коцев за срок до 72 часа, като жалбата срещу същото, депозирана от адв. Ина Лулчева е процесуална допустима и се основава на чл. 5, ал.4 от ЕКПЧ. При наличието на такова сезиране, съдът е длъжен да обсъди постановлението и да вземе отношение и по този въпрос. Отчитайки доказателствените данни по случая, настоящата съдебна инстанция констатира, че постановлението за задържане до 72 часа се явява законосъобразно. Този извод се основава на обстоятелството, че прокурорският акт е съобразен със законовите изисквания, при които е допустимо срочно задържане на обвиняемото лице, тъй като са налице данни за обосновано подозрение за вероятна съпричастност към твърдяно престъпление на обвиняемия К. и макар да не е налице риск от укриване от органите на наказателното производство, то е налице риск от престъпление съобразно изложеното по-горе становище на настоящата инстанция. В този смисъл и постановлението на прокурора при СГП, с което е постановено задържане за срок до 72 часа на обвиняемия Благомир Коцев е законосъобразно.

Воден от гореизложените съображения СГС, НО, 2^{ри} състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ВЗЕМА по отношение БЛАГОМИР Р. КОЦЕВ, ЕГН *****, обвиняем по ДП № 220/2024г. по описа на КПК, пр. пр. № 22243/2024 г. по описа на СГП, мярка за неотклонение „задържане под стража“.

ВЗЕМА по отношение НИКОЛАЙ С. СТЕФАНОВ, ЕГН *****, обвиняем по ДП № 220/2024г. по описа на КПК, пр. пр. № 22243/2024 г. по описа на СГП, мярка за неотклонение „задържане под стража“.

ВЗЕМА по отношение ЙОРДАН Ю. КАТЕЛИЕВ, ЕГН *****, обвиняем по ДП № 220/2024г. по описа на КПК, пр. пр. № 22243/2024 г. по описа на СГП, мярка за неотклонение „задържане под стража“.

ВЗЕМА по отношение ИВАЙЛО М. МАРИНОВ, ЕГН *****, обвиняем по ДП № 220/2024г. по описа на КПК, пр. пр. № 22243/2024 г. по описа на СГП, мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Определението подлежи на НЕЗАБАВНО изпълнение, като мерките за неотклонение по отношение на всяко от обвиняемите лица, следва да се изпълняват на територията на ОЗСА в гр. София, бул. „Г. М. Димитров“ № 42.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва и протестира в 3-дневен срок от днес пред САС.

В случай на жалба или протест, съдът насрочва делото пред САС за 17.07.2025 г. от 10:00 ч., за която дата и час, страните да се считат за редовно уведомени от днес.

За датата и часа на насроченото съдебно заседание да бъде призвана адв. Лулчева.

Обвиняемите лица да бъдат конвоирани от територията на следствения арест за участие в съдебно заседание пред САС.

ОБВИНЯЕМИТЕ /поотделно/: Не желаем да бъдат уведомявани конкретни лица, или нашите работодатели за постановената МНО „задържане под стража“.

Протоколът изготвен в открито съдебно заседание, което приключи на 12.07.2025 г. в 00:10 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____